

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/649/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715203965
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2018:2715203965.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci žalobcu: I. C., T.. XX.X.XXXX, H. H. XX, R. proti žalovanému: Československá obchodná banka, a.s., Žižkova 11 (predtým: Michalská 18), 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, o určenie neplatnosti zmluvy a zaplatenie sumy a vo veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Žižkova 11 (predtým: Michalská 18), 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140 proti žalovanému: I. C., T.. XX.X.XXXX, H. H. XX, R. , o zaplatenie 17.035,19 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. ČSOB, a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36854140 je povinná zaplatiť I. C.Y., T.. XX.X.XXXX, H. H. XX, XXX XX R. sumu 2222,99 eur a to do 15. dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd zamietá žalobu I. C., T.. XX.X.XXXX, H. H. XX, XXX XX R..

V. I. C. , T.. XX.X.XXXX, H. H. XX, XXX XX R. je povinný zaplatiť ČSOB, a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36854140 sumu 17.035, 19 eur s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 17.035,19 eur od 18.3.2014 do zaplatenia, sumu 479,10 eur s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 479,10 eur od 18.3.2014 do zaplatenia a to do 15. dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Vo zvyšku súd zamietá žalobu ČSOB, a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36854140.

V. Súd priznáva žalovanému ČSOB, a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO 36854140 nárok na náhradu trov konania 96 %.

VI. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca I. C. sa žalobou domáhal určenia neplatnosti zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXXXXX uzavretej medzi stranami sporu. Žiadal uložiť povinnosť ČSOB, a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36854140 (ďalej len ČSOB, a.s.) zaplatiť mu 24 000 eur titulom bezdôvodného obohatenia (najprv uvádzal titulom náhrady škody) a trovy konania. Z obsahu jeho podaní vyplýva, že suma 24 000 eur má predstavovať sumy poplatkov platených za vedenie bežného účtu, hypotekárneho účtu a iné poplatky. Z obsahu jeho prvého podania doručeného súdu vyplýva, že žiadal zrušiť záložné právo banky. Predmetná žaloba bola vedená od začiatku v konaní pod sp. zn. 7C/649/2015.

2. Žalobca ČSOB, a. s. sa pôvodne v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2Csp/63/2017 domáhal žalobou doručenu súdu 28.9.2015, aby súd zaviazal žalovaného I. C. zaplatiť mu sumu 17.035,19 eur, zmluvný úrok 479,10 eur, zákonný úrok z omeškania 18,20 eur, poplatky 189,95 eur, náklady dražby 309,70 eur, zmluvný úrok 5,19 % ročne z sumy 17.035,19 eur od 18.3.2014 do zaplataenia, zákonný úrok z omeškania 8,25 % ročne z sumy 17.035,19 eur od 18.3.2014 do zaplataenia, zákonný úrok z omeškania 8,25 % ročne z sumy 479,10 eur od 18.3.2014 do zaplataenia z titulu nesplateného úveru čerpaného na kúpu nehnuteľnosti a trovy konania.

3. OS Skalica uznesením č.k. 7C/649/2015-58 z 4.1.2018 spojil vyššie uvedené dve konania na spoločné konanie ďalej vedené pod sp. zn. 7C/649/2015. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.2.2018. OS Skalica uznesením č. k. 7C/649/2015-115 z 28.3.2018 zastavil na základe čiastočného späťvzatia ČSOB, a.s. konanie (pôvodne vedené pod sp. zn. 2 Csp/63/2017) v časti poplatkov 189,95 eur (právoplatné 19.4.2018).

4. Žalobca I. C. na svojej žalobe trval a žalobu ČSOB, a.s. žiadal zamietnuť práve z dôvodu jeho žaloby. Nesúhlasil s platením súdneho poplatku za žalobu podanú ČSOB, a.s. (v rámci trov konania) z dôvodu, že on je ako spotrebiteľ oslobodený od súdnych poplatkov.

5. Žalobca I. C. svoju žalobu odôvodnil nasledovne:

5.1. OS Skalica uznesením č. k. 7C/353/2015-43 z 16.4.2015 v spojení s uznesením KS v Trnave č. k. 11Co/458/2015-96 z 24.6.2015 nariadením predbežného opatrenia uložil povinnosť ČSOB, a.s. zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam v okrese G., obci R., k.ú. R. zapísané na LV č. XXXX a to k bytu č. XX na X.p. bytového domu so s.č. XXXX na ulici H., vhod XX postavenom na par. reg. „C“ č. XXXX, par. reg. „C“ č. XXXX, par. reg. „C“ č. XXXX, par. reg. „C“ č. XXXX v spoluvlastníckom podiele 1/1 vrátane spoluvlastníckeho podielu k pozemku a podielu priestoru na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti XXX/XXXXX (ďalej len „nehnuteľnosti“), až to právoplatného skončenia konania o veci samej. Súd zároveň uložil žalobcovi povinnosť podať v konkrétnej lehote na súd žalobu vo veci samej na určenie nižšej výšky pohľadávky žalovaného ČSOB, a.s. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.5.2015.

5.2. Žalobu odôvodnil tým, že túžil po vlastnom bývaní, majetková situácia mu nedovoľovala použiť vlastné zdroje, preto bol nútený zobrať si hypotekárny úver v banke. Vybral si banku s najlepšimi zverejňovanými podmienkami úveru na trhu. Po vyplnení formulárov, potvrdení získal úver 1.000 000 Sk na základe zmluvy o hypotekárnom úvere. Prišla kríza, stratil zamestnanie, nebol schopný splácať úver s úrokmi, preto mu banka posielala upomienky o zmeškaných splátkach a upozornenie o dražbe jeho nehnuteľnosti, v ktorej býva. Tento postup sa žalobcovi nepáčil a následným študovaním činnosti a štruktúry bankového systému prišiel na to, že bol uvedený do omylu odvolávajúc sa naj na § 221 Trestného zákona (ďalej len „TZ“).

5.3. K veci uviedol, že v momente jeho žiadosti o 1 000 000 Sk banka túto sumu nemala, čo mu zatajila a v tom vidí aj úmyselné uvedenie do omylu, lebo banka vedela, že mu spôsobí majetkovú škodu. V momente jeho upísania sa banke danú sumu splácať tak svojim podpisom vytvoril cenný papier, bankou prevzatý a zaúčtovaný medzi svoje aktíva a následne banka vytvorila kredit v rovnakej sume. Za jeho cenný papier (hodnota 1000 000 Sk) nedostal od banky protiplnenie. Tento kredit banka pripísala na novovytvorený úverový účet na jeho meno a to mu tiež banka zatajila. Čiže keď banka poskytne úver, tak jediné čo spraví je, že vytvorí pár čísiel v počítači a tým vytvorí nový kredit/nové peniaze, ktoré pred tým neexistovali. Kredit je len účtovná položka preukazujúca existenciu dlhu. Podľa žalobcu sa práve za toto zaviazal zaplatiť poplatok za samotný úver a ďalšie poplatky, pričom banka len inkasovala jeho splátky a keď na splátky nemal, hrozila mu zabavením založeného majetku. Vďaka podobným praktikám bankárov vznikla finančná kríza, prišiel on o prácu, príjem a banka začala s výkonom záložného práva. V tom vidí aj neprimerané obmedzenie jeho osobného práva na bývanie a neprimerané zasahovanie do jeho vlastníckych práv.

Poukázal žalobca ďalej na to, že bankári sa snažia vo verejnosti udržiavať mýtus, že požičiavajú peniaze iných vkladateľov. V tej súvislosti: 1. citoval text v anglickom jazyku z Modern Money Mechanics, the Chicago Federal Reserve (1992), strana 6 ; 2. uviedol, že ak si v banke uloží 1000 eur, bankári môžu poskytnúť úvery vo výške 49000 eur a vysvetlil frakčný rezervný systém bánk. Ďalej uviedol, že bankári

môžu namiesto poskytnutia úverov nakupovať cenné papiere a aj inkasovať úroky. Žalobca si kládol otázku, prečo si aj ostatní podnikatelia nemôžu vytvoriť takto vlastné peniaze, nakúpiť dlhopisy a podľa neho sa tak vytvára hrubý nepomer v právach jednotlivých podnikateľov.

5.4. Podľa názoru žalobcu by banka nemala mať právo požadovať akýkoľvek úrok za poskytnutý úver, lebo: 1. nejde o odloženú spotrebu, keďže peniaze vytvorila banka až pri úvere; 2. bankárom vytvorené peniaze nepatrili jemu či inému vkladateľovi.

5.5. Pokiaľ banka tvrdí, že on je dlžníkom banky, tak to musí banka aj dokázať predložením účtovných kníh a presného postupu účtovania, aby sa preukázalo, z akých zdrojov bola pôžička poskytnutá. Zastáva názor, že ak si vezme úver, banka nemá právo od neho žiadať úroky a tak tvoriť zisk a zarábať na ňom, lebo inak sa porušuje čl. 12 ods. 1,2 Ústavy SR.

5.6. V rámci ďalších svojich písomných vyjadrení poukázal na jeho postavenie v konaní ako spotrebiteľ a s odkazom na 2 hlavu CSP, §295 CSP žiadal, aby súd zaobstaral sám dôkaz nevyhnutný pre rozhodnutie a to posudok od znalca z odvetvia financií a bankovníctva. Odvolávajúci sa na rozsudok Európskeho súdneho dvora z 4.10.2007 Rampion a Godard, C -429/05 poukázal na to, že súd má suplovať úlohu jeho zástupcu.

5.7. V podaní doručenom súdu 9.11.2017 žalobca uviedol, že jeho rozhodnutie zobrať si úver bolo ovplyvnené finančnou krízou (zapríčinenou bankami) a strachom o budúcnosť a bol ovplyvnený reklamou uvádzajúcou oveľa menšiu RPMN, úrokovou mierou a neuvádzaním poplatkov. Ďalej spresnil, že je protiústavný spôsob uzatvorenia s ním spotrebiteľskej zmluvy a aj plnenie plynúce z zmluvy je protiústavné podľa čl. 12 ods.1,2 Ústavy SR. Sú porušené jeho spotrebiteľské práva a jeho ujma je majetková a duševná. Porušenie citovaného ústavného článku je v tom, že akcionári banky vystupujúci ako majitelia majú neprimeranú výhodu vo vytváraní virtuálnych čísiel v bilančnej knihe keď mimobankový subjekt žiadal o úver v postavení spotrebiteľa, ktorý do zmluvného vzťahu prináša plnenie v podobe reálne vytvorených peňazí či založením nehnuteľnosti. Ako dôkaz porušenia predmetných ústavných článkov citoval §49a OZ, §2 písm. q), r), w) zákona o ochrane spotrebiteľa, § 3 ods. 1,5, § 4 ods. 8, § 5 ods. 1, § 7 ods. 1,4, § 8 ods. 1,3 zákona o ochrane spotrebiteľa.

5.8. Ďalej ako dôkaz tvorby nových peňazí bankou pri poskytnutí úveru (všeobecne bánk, nie konkrétne ČSOB, a.s.) doložil podaním doručeným súdu 11.12.2017 odkaz na publikáciu vrchného experta českej národnej banky, prof. V. N. N., CSc.: Finance v globálnej ekonomike I: peníze platební styk, osobitne kapitoly 1.2.2 Co jsou peníze (str. 29) a kapitolu 1.3 tvorba a zánik peněz (str.50). Zároveň uviedol odkaz na náhľad publikácie na webe (http://www.ferovepeniaze.sk/wp-content/uploads/2017/07/finance-v-globalni-ekonomice-i-peniz-a-platenbi-styk_nahled.pdf). Ako ďalší dôkaz uviedol odkaz na článok ECB, ktorá potvrdzuje bankami vytvárané nové peniaze z ničoho v momente pripísania sumy úveru na účet klienta (http://www.ecb.europa.eu/explainers/tell-me-more/html/what_is_Money.en.html.) Poukázal na to, že banky účelovo premenovali „potvrdenku na výber hotovosti“ na „bankový vklad“. Teda ak banky poskytujú pôžičku, tak banky nič nevložia ale vytvoria účtovný zápis- potvrdenku na výber hotovosti, ktorá ale neexistuje. Podľa ECB v obehú je 10 % hotovosti a 90 % je bankových vkladov. Z toho dôvodu sú bankové vklady fiktívnymi peniazmi. Ďalej žalobca poukázal aj na vyjadrenia nemeckej centrálnej banky a Nórskej centrálnej banky, ku ktorým doložil odkaz na web stránky, kde sú uverejnené v anglickom jazyku. Odkázal okrem iného i na publikácie vydané neziskovou výskumnou organizáciou positivemoney (<http://positivemoney.org/about/who-we-are/>), ako aj na jej videoprezentáciu.

5.9. Taktiež odkazuje na § 39 OZ ako aj rozsudok NS SR z 15.12.2005, sp. zn. 4Cdo 237/2005 (v súvislosti s bezdôvodným obohatením). Podľa vyjadrenia opierajúc sa o §636 OZ žalobcu bola cena úveru (úrokové sadzby) a neodôvodnené poplatky svojvoľne zvyšované a nenapadlo ho, že oznámenie bude v neprehľadných výpisoch jeho účtu, na pobočke či internetovej stránke, ale skôr že mu bude doručované do vlastných rúk. Hrubý zásah do práv spotrebiteľa v značnej nerovnováhe vidí v čl. III ods. 3,4, a 5 Zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru, kde je uvedené, že ak nebude súhlasiť so zvýšením úrokovej sadzby, tak banka automaticky odstupuje od zmluvy a spolatní celý zvyšok úveru. teda banka mu nedáva na výber a je nútený pokračovať v úverovom vzťahu aj s svojvoľne sa zvyšujúcou úrokovou sadzbu bankou. S odkazom na § 39, 39a OZ vidí ďalšie porušenie spotrebiteľských práv v zriadení bežného účtu, čo bolo nutné vzhľadom na splácanie úveru v zmysle čl. 6 bodu 3 Zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru. Tento účet nevyužíval, nepotreboval, bol zriadený len pre potreby

banky. Poplatky za vedenie tohto účtu považuje za rozpor s dobrými mravmi, lebo poplatku chýba hospodárska ekvivalencia medzi ním a bankou. Podľa jeho tvrdenia mu za poplatok nebola poskytovaná žiadna služba, pričom dojednanie tohto poplatku považuje za neplatné podľa § 53 ods. 1 OZ (odvolávajú sa aj na rozhodnutie Spolkového súdneho dvora z 7.6.2011, sp. zn. XI ZR 388/10) a tiež podľa § 3 OZ, §39 OZ, §49a OZ, lebo dojednanie o poplatku urobil v omyle, že mu bude „nejaká“ služba poskytnutá. Žiadal zneplatniť toto dojednanie o uvedenom poplatku (vyššie už žalobca uvádzal poplatok za vedenie účtu) a vrátiť všetky vynaložené prostriedky na tento poplatok a ďalšie debetné úroky. Podporne sa odvolal na rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 18 Co 109/2011.

5.10. V závere písomných vyjadrení žalobca k mechanizmu banky uviedol, že ak si klient zoberie hypotéku 30 000 eur na kúpu bytu, banka jednou elektron. účtovnou operáciou zvýši zostatok na účte klienta, lebo s ním uzavrel zmluvu (banka dlhuje klientovi 30 000 eur a klient dlhuje banke 30 000 eur). Takto na bežnom účte klienta vzniklo nových 30 000 elektronických eur. Banka vytvorila kapitál z ničoho a požičala ho na úrok. Prítom vláda, štát (Národná banka SR) nevydala žiadne nové peniaze.

6. Žalobca ČSOB, a.s. trval na svojej žalobe a žalobu I.. C. žiadal zamietnuť už vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu pred prvým pojednávaním. Žalobu považuje za nedôvodnú. ČSOB, a.s. považuje podanie I.. C. za nezrozumiteľné, zmätočné a bez logických súvislostí. Argumentáciu žalobcu I.. C. hodnotí ako rozpornú s faktickým a právnym stavom. Zároveň k vyjadreniam I.. C. ohľadom kontraktačného procesu uviedol, že tento bol iniciovaný žalobcom C., ktorý 28.4.2008 podpísal žiadosť o uzatvorenie Zmluvy o úvere. ČSOB, a.s. sa rozhodol vyhovieť žalobe, pristúpil k uzavretiu zmluvy o úvere a predmetnú zmluvu uzavreli dňa 30.5.2008. ČSOB, a.s. poskytol hypotekárny úver 33.193,92 eur (1 000 000 Sk) na kúpu nehnuteľnosti a kúpna zmluva bola uzavretá 14.5.2008, dodatok č. k nej je z 19.6.2008. Na základe žiadosti I.. C. boli z úverového účtu prevedené financie na ním uvedené účty za účelom splnenia si povinností z kúpnej zmluvy kupujúcim I.. C.: suma 19.927,96 eur bola poukázaná na účet OTP Banky Slovensko, a.s. na splatenie záväzku pôvodného majiteľa nehnuteľnosti. Suma 9282,69 eur bola poukázaná na účet pôvodného majiteľa nehnuteľnosti a 3983,27 eur bola prevedená na bežný účet žalobcu, ktorý následne vykonal hotovostný výber. Z týchto skutočností pre ČSOB, a.s. vyplýva, že I.. C. sa stal vlastníkom nehnuteľnosti, čo vyvracia podsúvanú argumentáciu o abstrakcii finančnej transakcie a údajnom bezdôvodnom obohatení. ČSOB, a.s. odmieta porušenie ústavných a spotrebiteľských práv z jeho strany. K namietanej možnosti zmeny úrokovej sadzby podľa vôle ČSOB, a.s. dodal, že úroková sadzba ako aj proces zmeny jej výšky bol dohodnutý v Zmluve o úvere (čl. III.), ale ČSOB, a.s. si oproti pôvodnej úrokovej sadbe 5,73 % uplatňuje nižšiu úrokovú sadzbu. Súdu vysvetlil, že „technický účet“ je vnútorný účet banky slúžiaci na splácanie úveru a za jeho vedenie si banka neúčtuje poplatky.

7. Žalobca I.. C. žiadal po 15.2.2018 (kedy bolo odročené pojednávanie) rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 137 písm. a) CSP, § 274 CSP, síce sa dňa 15.2.2018 na vytýčené pojednávanie dostavil. Žalobca to odôvodnil tým, že až z CSP sa dozvedel o rozsudku pre zmeškanie a že ČSOB, a.s. nenamietala ním tvrdený skutkový stav.

7.1. Súd mal z obsahu spisu preukázané, že ČSOB, a.s. sa k žalobe žalobcu I.. C. písomne vyjadril (namietal celú žalobu), z pojednávania vytýčeného na 15.2.2018 sa riadne ospravedlnil, žiadal odročiť pojednávanie a preukázal objektívny dôvod svojej neúčasti (1.poverená zamestnankyňa banky na pojednávanie mala jedného syna chorého a druhý syn utrpel úraz s kontrolou o 2 dni; druhý právnik oddelenia vymáhania pohľadávok má kolíziu pojednávania na OS Prešov v konkrétne určenej veci, kde pôjde o výsluch svedkov. Súd akceptoval aj ospravedlnenie pre kolíziu pojednávania ale z dôvodu, že ČSOB, a.s predloženou zápisnicou z OS Prešov preukázal, že 15.2.2018 sa majú dostaviť svedkovia.). Súd jeho žiadosť akceptoval.

7.2. Žalovaný sa nedostavil na pojednávanie dňa 27.3.2018, ani svoju prítomnosť žiadnym spôsobom neospravedlnil, nežiadal o odročenie pojednávania, preto súd konal v jeho neprítomnosti v zmysle § 180 C.s.p.

8. Žalobca I.. C. doručil súdu 17.7.2018 ospravedlnenie z dôvodu pretrvávajúcej práce neschopnosti a že mu ošetrojúci lekár odporučil kľudový režim, žiadal odročiť pojednávanie minimálne o dva týždne. Súdu svoje tvrdenia o PN-ke a vyjadrení lekára spolu so žiadosťou nepreukázal. Súd ho vyzval obratom predložiť PN-ku uvádzanú ako dôvod žiadosti o odročenie pojednávania. Reakciou na túto výzvu súdu zo strany žalobcu M. Pelčáka nebolo doloženie PN-ky, ale písomne namietal obštrukcie

vytvárané žalovaným (ČSOB, a.s.), ktorý nedodal bankovú knihu. Pre tieto obštrukcie žiadal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie v neprospech žalovaného odvolávajúc sa na § 299 ods. 1 CSP. Súd vychádzal aj z toho, že má dostatočne vykonané dokazovanie na rozhodnutie v merite veci, okrem skôr navrhnutých dôkazov stranami sporu nové dôkazy navrhnuté neboli a súd sa mienil s prípadnými nevykonanými (nedoloženými) dôkazmi vyporiadať v odôvodnení rozsudku. Súd prihliadal primárne na samotnú hospodárnosť konania a na zbytočné nepredlžovanie konania.

9. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami strán sporu, žiadosťou o uzatvorenie zmluvy o úvere (hypotekárneho typu) č. XXXXXX z 28.4.2008, kúpnu zmluva 57/08 z 14.5.2008 a dodatkom č. 1 z 19.6.2008 k kúpnej zmluve, listom z 28.5.2008 o predčasnom splatení spotrebného úveru, žiadosťou o čerpaní hypotekárneho spotrebiteľského úveru z 25.6.2008, oznámením banky o prvej mesačnej splátke z 1.7.2008, výpisom z hypotekárneho účtu a technického účtu, zmluvou o bežnom účte a balíku produktov a služieb z 27.6.2008, podmienkami vedenia bežného účtu, zmluvou o poskytovaní služieb ČSOB elektronického bankovníctva z 7.8.2008, dohodou o aktivácii služieb ČSOB elektronického bankovníctva z 7.8.2008, dohodou o aktivácii služieb ČSOB elektronického bankovníctva z 26.11.2009, splnomocnením pre nakladanie s peňažnými prostriedkami na účtoch, všeobecnými obchodnými podmienkami, žiadosťou I. C. z 12.11.2009 o zasielanie mesačných výpisov z účtov (č.: XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX) na email, žiadosťou I. C. o vygenerovanie nového PIN z 30.8.2012, dohodou o aktivácii služieb ČSOB elektronického bankovníctva z 26.9.2012, splnomocnením z 27.6.2008 na manipuláciu s peňažnými prostriedkami na účtoch, súhlasom klienta s vyhotovením fotokópiu dokladu totožnosti (od I. C.) z 27.6.2008, plnomocnenstvom z 23.7.2007 uzavretým medzi žalobcom I. C. a splnomocnencom I. C., dohodou o poistení pre prípad smrti alebo invalidity následku úrazu k hypotekárnym a ďalším úverom pre FO, osobitnými poistnými podmienkami pre poistenie dlžníkov v ČSOB účinné od 1.4.2008, zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti z 17.6.2008, žiadosťou o zmenu úveru z 16.1.2013, schvaľovacím protokolom - čiastočnou kvitanciou z 16.1.2013, automatickým zúčtovaním poplatkov, oznámením banky k zmluve o poskytnutí úveru z 17.12.2012, sadzobníkom pre FO - občanov platný od 1.7.2013, pripojenými spismi OS Skalica sp. zn.: 7C/353/2015, 2Csp/63/2017, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

10. Žalovaný ČSOB, a.s. ako právnická osoba podpísal s žalobcom (I. C.) ako spotrebiteľom dňa 27.6.2008 Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda (ďalej len „zmluva o bežnom účte“). Z obsahu zmluvy vyplýva záväzok banky zriadiť a viesť začínajúc 28.4.2008 pre majiteľa účtu bežný účet s periodicitou výpisov z účtu mesačne poštou. Majiteľ účtu a banka sa dohodli, že majiteľ bude využívať služby elektronického bankovníctva na základe samostatnej zmluvy. V bode V ods. 2 zmluvy je uvedené, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky banky platné v deň uzavretia zmluvy V bode V ods. 3 je v predtlačenej forme uvedený text, že banka účtuje za bankové služby a produkty uvedené v zmluve odmeny a poplatky podľa Sadzobníka banky.

10.1. Zmluvné strany uzatvorili dňa 7.8.2008 zmluvu o poskytovaní služieb ČSOB elektronického bankovníctva a v čl. III (Poplatky) ods. 1 predmetnej zmluvy je v uvedený predtlačný text, že banka účtuje za služby poplatky podľa platného sadzobníka poplatkov banky. V ods. 2 zmluvy je uvedené, že paušálny poplatok a poplatky uvedené v sadzobníku budú účtované na ľarchu účtu uvedeného v prílohe a majiteľ účtu súhlasí, že poplatky za zasielanie „Ostatných informácií“ podávaných v rámci služby ČSOB Info 24 a poplatky za obnovu certifikátov budú účtované na ľarchu účtu určeného oprávnenou osobou. Súčasťou zmluvy sú v zmysle čl. IV. ods. 1 písm. a) Všeobecné obchodné podmienky (ďalej „VOP“). V bode 75 (Ceny a poplatky) VOP je uvedený v predtlačenej prefabrikovanej forme text písmom menším ako 12 a uvádza sa tu, že: „Banka je oprávnená za svoje služby a za ňou poskytované obchody požadovať odplatu, ktorú predstavujú jednotlivé poplatky podľa príslušného sadzobníka Banky, platného v čase vykonania jednotlivého obchodu, pokiaľ zmluva o príslušnom obchode neustanovuje inak. Banka vydáva Sadzobník pre fyzické osoby- občanov, Sadzobník pre fyzické osoby- podnikateľov a pre právnické osoby a Sadzobník pre korporátnu klientelu. Aktuálne znenie Sadzobníka banky ako aj jeho budúce aktualizované znenie sú k dispozícii v prevádzkových priestoroch pobočiek banky na www.csob.sk. Banka je oprávnená sadzobník aktualizovať.“ Zmluvné strany uzavreli Dohodu o aktivácii služieb ČSOB elektronického bankovníctva dňa 7.8.2008 a aj a dňa 26.11.2009 (bola zmenená i výška denného a týždenného limitu transakcií).

10.2. Z obsahu listiny označenej ako „Žiadosť“ súd zistil, Ž. I. C. uvedúc dve čísla účtu (XXXXXXXXXX Z. XXXXXXXXXXXX) žiadal dňa 12.11.2009 o zasielanie mesačných výpisov z účtu elektronickou poštou

na I.:I.X.. Z obsahu listiny označenej ako "Žiadosť" súd zistil, Ž. I.. C. uvedúc číslo účtu (XXXXXXXXXX/XXXX) žiadal dňa 30.8.2012 o vygenerovanie nového PIN k ELB. Zároveň dňa 26.9.2012 bola medzi stranami sporu uzavretá opäť Dohoda o aktivácii služieb ČSOB elektronického bankovníctva. Z obsahu splnomocnenia z 27.6.2008 súd zistil, že I.. C. splnomocnil na manipuláciu s peňažnými prostriedkami na účtoch pani I. C..

Žalovaný ČSOB, a.s. ako právnická osoba podpísal s žalobcom (I.. C.) ako spotrebiteľom dňa 30.5.2008 Zmluvu o poskytnutí hypotekárneho úveru reg. č. XXXXXX (ďalej len „zmluva o hypotekárnom úvere“). Na základe predmetnej zmluvy sa banka zaviazala dlžníkovi poskytnúť úver 1000 000 Sk a dlžník sa zaviazal úver splácať, zaplatiť úroky a ďalšie príslušenstvo úveru. Účel úveru bola uvedená kúpna nešpecifikovaných nehnuteľností, ktoré boli špecifikované až v dodatku č. 1 z 17.6.2008. Zmluvné strany si dohodli úročenie poskytnutého úveru úrokovou sadzbou 5,73 % ročne, ktorá bude platná do 16.5.2011. V čl. III ods. 3 zmluvy je uvedené, že banka zašle dlžníkovi najneskôr 3 týždne pred dňom ukončenia platnosti úrokovej sadzby Oznamenie o novej výške a dobe. V zmysle ods. 4 citovaného článku zmluvy pokiaľ dlžník nebude súhlasiť so zmenou úrokovej sadzby, je povinný to banke písomne oznámiť a dlžník je povinný v takom prípade splatiť celý zostatok istiny úveru a príslušenstvo najneskôr ku dňu ukončenia platnosti úrokovej sadzby. Zmluvné strany si dohodli splácanie úveru po dobu 30 rokov od termínu jeho dočerpania a dlžník sa zaviazal úver splácať v mesačných splátkach po 5823,03 Sk (193,29 eur), vždy k 15. dňu. V zmysle čl. VI., ods. 3 zmluvy si dohodli, že splátku úveru, poplatky, zmluvné pokuty a úroky z omeškania a prípadné náklady je banka oprávnená vykonávať z bežného účtu dlžníka pred ostatnými platbami a bez predchádzajúceho upozornenia dlžníka, s čím dlžník výslovne súhlasí (je to súčasťou jednoliateho textu, nič nie je zvýraznené). V čl. IX. ods. 2 tejto zmluvy je uvedené, že dlžník sa zaväzuje uhradiť Banke najmä tieto poplatky v zmysle platného Sadzobníka Banky: poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za čerpanie úveru, poplatky za správu úveru, pritom platný Sadzobník nebol súčasťou zmluvy. V ods. 5 citovaného článku je uvedené každej zmluvnej strany vypovedať zmluvu bez uvedenia dôvodu v období do začatia čerpania úveru.

Na základe žiadosti I.. C. boli z úverového účtu prevedené financie v zmysle povinností plynúcich I.. C. z kúpnej zmluvy: suma 19.927,96 eur bola poukázaná na účet OTP Banky Slovensko, a.s. na splatenie záväzku pôvodného majiteľa nehnuteľnosti; suma 9282,69 eur bola poukázaná na účet pôvodného majiteľa nehnuteľnosti; suma 3983,27 eur bola prevedená na bežná účet žalobcu, ktorý následne vykonal hotovostný výber.

10.3. Z obsahu Dodatku č. 2 uzatvoreného zmluvnými stranami 3.9.2009 mal súd preukázané, že na žiadosť dlžníka o odklad splátok istiny a úroku bol zmenený dátum na splatenie úveru najskôr do 15.7.2038. Ďalej že od 16.9.2009 do 15.12.2009 bude dlžníkovi umožnený odklad splátok a po skončení odkladu bude mať dlžník mesačné splátky 197,88 eur od 15.1.2010.

10.4. Z obsahu Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti (reg. č. XXXXXX/Zal/X) uzavretej ČSOB, a.s. ako záložným veriteľom Z. I.. C. ako záložcom, dlžníkom dňa 17.6.2008 súd zistil, že: zmluvné strany zriadili záložné právo ku konkrétnym nehnuteľnostiam na zabezpečenie pohľadávok záložného veriteľa voči dlžníkovi vo výške 1000 000 Sk. V čl. VI. (Realizácia záložného práva) ods. 2 predmetnej zmluvy je v predtlačenej forme (bez akéhokoľvek zvýraznenia že ide o splnomocnenie) uvedené, že záložca podpisom tejto zmluvy splnomocňuje záložného veriteľa a dáva mu súhlas na to, aby realizoval podľa svojho výberu záložné právo. V čl. VI. ods. 2 písm. a) tretia až piata veta zmluvy je uvedené, že „záložný veriteľ je oprávnený ďalej splnomocniť na uskutočnenie predaja nehnuteľnosti iný odborný subjekt. Záložca dáva záložnému veriteľovi neobmedzené právo disponovať s nehnuteľnosťami počas celej doby realizácie záložného práva. Náklady spojené s predajom nehnuteľnosti, vrátane nákladov na vyhotovenie prípadného znaleckého posudku, uhrádza záložca. V čl. VI ods. 2 písm. c) odrážka 6 je uvedené, že „Náklady v súvislosti s výkonom záložného práva (náklady súťaže, správne poplatky, náklady spojené s vyhotovením znaleckého posudku a iné) sú súčasťou pohľadávky a ich zaplatenie je zabezpečené záložným právom“.

10.5. V čl. V, ods. 2 písm. h) zmluvy o hypotekárnom úvere je uvedená ako jedna z podmienok čerpania úveru: predloženie poistnej zmluvy a poistných podmienok k poisteniu nehnuteľnosti uzavretej v ČSOB, a.s. poisťovni, a.s. a doloženie vinkulácie poistného plnenia z tohto poistenia v prospech Banky v súlade s Obchodnými podmienkami banky pre poskytovanie hypotekárnych a ďalších úverov. V citovanom

článku, ods. 2 písm. i) je ako podmienka uvedené uzavretie dohody o poistení úveru pre prípad smrti alebo invalidity následkom úrazu medzi bankou a dlžníkom v súlade s požiadavkami banky.

ČSOB, a.s. ako poistník uzatvoril G. I.. C. ako poisteným dňa 27.6.2008 . Dohodu o poistení pre prípad smrti alebo invalidity následkom úrazu k hypotekárnym a ďalším úverom pre fyzické osoby (M..Č.. XXXXXX/Poistosoba/X). V dohode je uvedený úverový limit 1000 000 Sk, hodnota poistného úveru v tej istej výške. V ods. 5 písm. g) dohody je určená mesačná výška poplatku za poistenie 301 Sk a uvedené, že výšku tohto poplatku stanovuje poistník a je splatný vždy k splatnosti úveru.

10.6. Žalobca I.. C.Č. písomne požiadal dňa 16.1.2013 o zmenu úveru za účelom odbremenenia nehnuteľnosti- bytu v OV C. I., klient doplatí mimoriadnu splátku.

10.7. Z oznámenia banky z 17.12.2012 mal súd preukázané, že I.. C. zaplatil 17.12.2012 mimoriadnu splátku úveru 14.489 eur a bola mu určená nová výška anuitnej splátky úveru 101,65 eur. Za mimoriadnu splátku zaplatil banke poplatok 724,45 eur dňa 18.12.2012.

10.8. ČSOB, a.s. ako veriteľ písomnou výzvou z 18.2.2014 vyzval dlžníka na úhradu pohľadávky 776,28 eur, ktorú výzvu prevzal dlžník 28.2.2014. Následne ČSOB, a.s. oznámila listom z 18.3.2014 dlžníkovi zosplatenie pohľadávky k 17.3.2014 a žiadal úhradu dlžnej sumy 17.726,64 eur vrátane príslušenstva a poplatkov. Oznámenie o zosplatení dlžník prevzal 20.3.2014. oznámenie o začatí výkonu záložného práva z 27.6.2014 prevzal I.. C. XX.7.2014.

10.9. ČSOB, a.s. na preukázanie uplatnených nákladov 309,70 eur predložil faktúru č. 15127 znejúcu na túto sumu, vystavenú dodávateľom :AUKČNÁ SPOLOČNOSŤ s.r.o. pre odberateľa ČSOB, a.s. Ako dôvod je uvedené, že boli vyfakturované náklady dražobníka spojené s prípravou a organizovaním dražby na základe zmluvy o vykonaní dražby, predmetom ktorej bola dražba nehnuteľnosti- bytu v meste R. (dlžník -p. C.).

10.10. ČSOB, a.s. doložila do spisu Sadzobník pre fyzické osoby- občanov platný a účinný dňom 1.7.2013 (čl. 10 všeobecné ustanovenia). Z obsahu čl. 1.2 Bežné účty Sadzobníka vyplýva poplatok za vedenie účtu 2 eur/mesačne, vyhotovenie duplikátu výpisu z účtu na žiadosť klienta pri počte do 10 ks 4 eur a 11 a viac kusov v sume 4 eura, upomienka na úhradu debetného zostatku na účte 3,50 eur. Z obsahu čl. 5 Úvery .5.1 Sadzobníka vyplýva pri hypotekárnom úvere poplatok za predčasné splatenie (úplné alebo čiastočné) v sume 5 % z objemu mimoriadnej splátky, poplatok za upomienku je 20 eur, poplatok za výzvu 40 eur, vyhotovenie duplikátu z úverového účtu 4 eurá.

11. Žalobca I.. C. na pojednávaní súdu ozrejmil, že pri výbere banky na čerpanie úveru vychádzal z podmienok jednotlivých bánk ponúkaných v reklamách a najvýhodnejšie mu vyšla ponuka v ČSOB, a.s. V ČSOB, a.s. ani inej banke na Slovensku nemal založený účet, keďže prišiel F. Z., kde pracoval. Žalobca mienil žalobou dosiahnuť, aby mu banka zaplatil dokopy okolo 24.000 eur , o ktorú sumu sa na ňom na splátkach obohatila. Podľa jeho slov ho banka oklamala v tom, čo mu požičala a akým spôsobom. Odmieťa tvrdenie banky, že mu poskytla finančné prostriedky, lebo banka vytvorila len číslo, ktoré nereprezentuje žiadne zákonné platidlo. Žalobcovi z banky neprišla žiadna suma, ale len číslo. K oklamaniu bankou dodal, že banky a všetci tvrdia v reklamách, že banky požičiavajú svoje peniaze alebo peniaze svojich klientov, ale to nie je pravda. Banka pri žiadosti o úver a podpise úverovej zmluvy vytvorí kredit vo svojej účtovnej knihe a tento kredit spotrebiteľ čerpá. Sú to ničím nepodložené peniaze, ktoré banka vytvorila zo vzduchu. Banka vytvorila kredit, na tento kredit banka účtuje úroky, ktoré sú nesplateľné, pretože neexistujú peniaze ktoré by ich mohli splatiť. V zmluve s ČSOB, a.s. síce nie je uvedené požičiavanie peňazí iných vkladateľov, ale je to bežná prax . Žalobca I.. C. žiada vrátať od banky všetky jeho splátky vrátane poplatkov a všetko, čo banke zaplatil. On banke vráti poplatky za službu poskytnutú mu pri konverzii príslubu zaplatiť na kredit. Jemu ČSOB, a.s. nepožičala 1 000 000 Sk, vytvorila kredit ale on kredit vytvoril a teda ani vrátiť nevie .

11.1. K tvrdeniu banky, že v svojej žalobe neuvádza zmluvu o bežnom účte uviedol odkazom na § 52 a nasl. OZ, že bol donútený otvoriť si bežný účet, lebo inak by mu ČSOB, a.s. úver neposkytla. Poukázal na konanie na Najvyššom súde štátu Minesota vo veci Credit River Case Firs national bank of Montgomery vs. Jerome Daly , ktorá bola právoplatne skončená v 1968 .

12. V súvislosti s žalobou ČSOB, a.s. voči nemu žiadal I.. C. výpisy z jeho bežného účtu, lebo on ich má už nečitateľné a s bankou už nemá žiadny vzťah. Na druhej strane na pojednávaní 27.3.2018 uvádzal, že z výpisov z bežného účtu je jasné že platil poplatky banke. Potom zase povedal, že výpisy sú nečitateľné a poplatky sa nedajú vydedukovať. Podľa neho z prejednávania veci mu vyšlo, že je sporný predmet aj cena zmluvy. ČSOB, a.s. zmluvu pripravoval, bol povinný sa riadiť § 43 OZ a s poukazom na § 43 písm. a) je uzavretie zmluvy neplatné, lebo banka bola viazaná svojím návrhom v prípade jeho prijatia. I.. C. tvrdí, že návrh banky prijal, ale banka návrh nespĺnila - neposlala mu dohodnutú čiastku 1.000.000 Sk. Následne uviedol, že banka poslala sumu, ale hneď si strhla poplatky (čo je protiprávne podľa rozsudku KS Prešov z 21.11.2012 sp. zn. 18Co/109/2011). V čase uzatvárania zmluvy s bankou bol zamestnaný, slobodný, bezdetný a mal vzdelanie 1. stupňa VŠ (biznis management).

13. ČSOB, a.s. súdu oznámil, že I.. C. uhradil celkovo pohľadávku z Zmluvy o úvere v sume 26.916,41 eur (istina: 16.158,73 eur, zmluvné úroky 8 688,89 eur, úroky z omeškania 104,10 eur, poplatky 1964,69 eur). V písomnom vyjadrení (doručené ešte do spisu sp. zn. 2Csp/63/2017) uviedol, že žalovaná suma 17.035,19 eur tvorí len istina pohľadávky vypočítaná ako rozdiel poskytnutej sumy 33.193,92 eur a zaplatených splátok dlžníka na istinu pohľadávky 16.158,73 eur. Uplatnené zmluvné úroky vo výške 479,10 eur predstavujú rozdiel predpísaných zmluvných úrokov 9.167,99 eur a uhradených zmluvných úrokov 8.688,89 eur; uplatnená suma úrokov z omeškania 18,20 eur predstavuje rozdiel predpísaných úrokov z omeškania 122,30 eur a uhradených zmluvných úrokov 104,10 eur.

13.1. Podľa ČSOB, a.s. bol I.. C. poskytnutý hypotekárny úver v zmysle zákona o bankách a tento úver kryl k 09/2008 emisiou hypotekárnych záložných listov G. a k 03/2018 emisiu G.. Úver je evidovaný v registri hypoték Bankou, ktorý je reportovaný na mesačnej báze. Emisie eviduje Centrálny depozitár cenných papierov SR. K nepredloženiu dôkazom požadovaných I.. C. uviedol, že žalobca C. nevyvinul žiadne úsilie na ich predloženie súdu, ani súdu nepreukázal nemožnosť ich predloženia. Hypotekárny záložný list je vedený v zaknihovanej podobe a nie v listinnej podobe ako sa domnieva žalobca. Sumu poplatkov v celkovej výške 258,30 eur špecifikoval ako poplatky za bežný účet. Z výpisu účtu XXXXXXXXXXXX ozrejmil protistrane pojmy: „amount“ - hodnota transakcie; „balance“ - stav účtu (výška dlžnej istiny), „comment“ - poplatok za službu, „service fees“ - poplatok za vedenie účtu, „negaccr“ - rátané úroky, „transfer“ - prevod (na účte bol kredit a stiahol sa to na úverový účet), „principal“ - listina, „interest“ - úroky. Ďalej ozrejmil súdu, že suma 9,99 eur je poplatok za poistenie úveru, suma 2,32 eur je poplatok za správu úverového účtu. Poplatok za poskytnutie úveru v výpise uvedený nie je a dal súdu do pozornosti, že žalobca I.. C. nepreukázal, že by nejaký poplatok za poskytnutie úveru platil. ČSOB, a.s. namietal požadovanú „bilančnú knihu“, lebo podľa zákona o bankách je obchodná a banková kniha. Namietal, že bol žalobca I.. C. donútený podpísať zmluvu o vedení bežného účtu. Poukázal na to, že v zmluve o bežnom účte je uvedený nesprávny dátum uzatvorenia zmluvy 27.6.2008, lebo v zmluve je uvedený záväzok banky otvoriť účet dňa 28.4.2008, čo aj bolo zrealizované a predložil o tom i výpis z bankového systému. Čiže už pred podaním žiadosti o poskytnutie úveru bola uzatvorená zmluva o bežnom účte a teda podľa neho nie je pravda, že žalobca I.. C. bol dotlačený bankou zriadiť si v banke bežný účet.

13.2. K poplatkom s bežným účtom dal súdu do pozornosti, že žalobca I.. C. chcel používať služby elektronického bankovníctva a používal ich. Prejavil vôľu, aby s účtom disponovala aj iná osoba. Poprel, že by bol I.. C. dotlačený k uzavretiu dohody o poistení. K poplatkom za mimoriadnu splátku poukázal na to, že práve žalobca C. podal žiadosť o zmenu úveru, chcel vykonať mimoriadnu splátku (za účelom, aby neviazlo záložné právo na nehnuteľnosti v zmysle záložnej zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXXXXX/zal/X). K poplatku za mimoriadnu splátku odkázal na sadzobník, kde je vo výške 4% zo splatenej sumy. Poplatky na úverovom účte sú v celkovej sume 1964,69 eur (č.l. 126). Poplatky na bežnom účte predstavujú celkovo 258,30 eur. Dodal, že sadzobníky sa menia. Účtované poštovné sa platí podľa reálne zaplatenej sumy.

13.3. Vyjadril sa aj k námietkam žalobcu I.. C., že nedoložil ním požadovaný dôkaz: Podľa neho žalobca doposiaľ neuviedol aký presne dôkaz by chcel doložiť, lebo by mal presne uviesť údaje: dátum a o akú operáciu ide v bankovej knihe. Uvádzal ako dôkaz „bankovú knihu“ len z dôvodu, že ČSOB, a.s. ho oboznámil (na pojednávaní) aké knihy v bankovníctve sú. V tých knihách sú zaznamenávané najmä pozície v obchodoch. Predpokladá, že žalobca I.. C. chcel dôkazom preukázať, že banka nedisponovala sumou, avšak s tak nízkou sumou musí každá banka disponovať. Pokiaľ chcel predložiť

nejaké dôkazy, tak je jeho povinnosťou ich zabezpečiť a ak to nie je v jeho silách, tak by mal riadne odôvodniť, prečo to nie je možné.

13.4. K uplatnenému nároku 309,70 eur ako náhrada nákladov s dražbou ČSOB, a.s. uviedol, že so žalobcom I.. C. nebola dohadovaná konkrétna dražobná spoločnosť. Banka má rámcové zmluvy s dražobnými spoločnosťami. Na základe určitého algoritmu ich zadefinuje. Ide o skutočné náklady, ktoré vznikli dražobnej spoločnosti a na základe faktúry ich banka vyplatila. V prípade úspešnej dražby sa hradia odmena dražobnej spoločnosti a náklady z výťažku dražby.

13.5. K tvrdeniu žalobcu I.. C. o jeho nemožnosti predložiť výpisy z účtu dal súdu do pozornosti žiadosť I.. C. o zasielanie výpisov elektronicke a že nevyvinul žiadne úsilie, aby si dôkaz zabezpečil osobnou návštevou pobočky.

14. Z obsahu histórie úverového účtu (hypotekárny úver, čl. 98 spisu) v spojení s osobitne vytlačenými poplatkami platenými pri hypotekárnom úvere (čl. 125 spisu) a poplatkami v súvislosti s bežným účtom (čl. 127 spisu) mal súd preukázať, že:

V rámci poplatkov v súvislosti s hypotekárnym úverom si ČSOB, a.s. účtovala: poplatky za upomienky v sume 8,30 eur x 5 , poplatok za upomienku 10 eur x 6+ 1 x 20 eur, poplatok za výzvu 28,21 eur x 4 + 35 eur x 7+ 3 x 40 eur, poplatok za mimoriadnu splátku 724,45 eur, poplatok za správu úveru: 2,32 eur x 61 mesiacov, poplatok za bankopistenie: 9,99 eur x 63. I.. C. zaplatil v súvislosti s hypotekárnym úverom z vyššie uvádzaných poplatkov reálne sumu 1.964,69 eur.

V rámci poplatkov v súvislosti s vedením bežného účtu si ČSOB, a.s. účtovala: a) poplatok za vedenie účtu (Service Fees) : 2,19 eur x 25 (5/2008, 9 až 12/2008, 1 až 10/2009, 12/2009, 1/2010,7-8/2010, 9-12/2009, 1/2011, 3/2011) + 4,25 eur v 6/2008 + 3,35 eur v 7/2008+2,59 eur v 8/2008 +2,99 eur v 11/2009+2,69 eur x 6 (2-6/2010, 2/2011) + 4 eurá x 19 (4-12/2011, 1-2/2012, 5-12/2012) + 5 eur x 10 (1-10/2013); b) poštovné za avízo: 0,33 eur x 3 (6/2008,1-2/2009) +0,4 eur x 19 (8/2009,11/2009, 1-2/2010,5/2010, 8/2010, 2/2011, 3/2011, 5-6/2011,8-11/2011, 1-3/2012, 10/2012,12/2012); c) poplatok za avízo: 1 eur x 22; d) poštovné za upomienku: 1 euro x 4 .; e) poplatok za upomienku: 3,32 eur x 1 +3,50 eur x 2 . I.. C. zaplatil v súvislosti s vedením účtu si z vyššie uvádzaných poplatkov celkovo sumu 258,30 eur.

15. Z obsahu účtu č. XXXXXXXXXXXX ČSOB, a.s. súd zistil, že tento bežný účet bol otvorený 28.4.2008 a zatvorený 1.7.2014.

16. Podľa § 3 ods. 3 veta č. 250/2007 Z.z. (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy o hypotekárnom úvere a zmluvy o bežnom účte), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

17. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá zákona č. 250/2007 Z.z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

18. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrými mravom.

20. Podľa § 49a Občianskeho zákonníka, právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny

úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútke nerobí právny úkon neplatným.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

23. Podľa § 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 4 písm. a), i) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a), má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve.

26. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

28. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

29. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Podľa čl. 3 ods. 1 Rady 93/13/EHS o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nekalou podmienkou je podmienka, ktorá napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Žiada sa dodať, že slovenské znenie smernice používa pojem "nekalosť", ktorý bol v rámci transpozície do slovenského právneho poriadku preformulovaný na "neprijateľnosť". Preto je možné vychádzať z toho, že ide o synonymické pojmy.

31. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (zmluvy o hypotekárnom úvere), Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

32. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

33. Podľa § 261 ods. 3, písm. d) Obchodného zákonníka treťou časťou Obchodného zákonníka sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov okrem iného zmluvy o úvere.

34. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými, alebo záujmovými organizáciami, alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe, alebo k návrhu zmluvy priložené.

35. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

36. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

37. Podľa § 710 Obchodného zákonníka Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

38. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

39. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

42. Predmetom konania je:

1. pri žalobe podanej I.. C. voči ČSOB, a.s. určenie neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 24.10.2012 a zaplatenie sumy 24.000 eur (žalobca I.. C. ju uplatňuje ako všetky ním zaplatené poplatky banke, raz titulom bezdôvodného obohatenia a raz titulom náhrady škody).

2. pri žalobe podanej ČSOB, a.s. proti I.. C. je to zaplatenie 17.035,19 eur, zmluvného úroku 479,10 eur, zákonného úroku z omeškania 18,20 eur, nákladov dražby 309,70 eur, zmluvného úroku 5,19 % ročne z sumy 17.035,19 eur od 18.3.2014 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania 8,25 % ročne z sumy 17.035,19 eur od 18.3.2014 do zaplatenia, zákonného úrok z omeškania 8,25 % ročne z sumy 479,10 eur od 18.3.2014 do zaplatenia z titulu nesplateného úveru čerpaného na kúpu nehnuteľnosti.

43. Súd sa primárne vypořiadal ako s predbežnou otázkou návrhom žalobcu I.. C. na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Žalobca odôvodnil návrh príslušnými ustanoveniami CSP a tým, že ČSOB, a.s. nenamieta ním tvrdý skutkový stav. Z obsahu spisu mal súd preukázané, že žalovaný ČSOB, a.s. sa k žalobe I.. C. vyjadril zhodnotiac ju nedôvodnú, nezrozumiteľnú, zmätočnú a bez logických súvislostí, rozpornú s faktickým a právnym stavom. V ďalšom konštatoval uzatvorenie zmluvy o hypotekárnom úvere, poskytnutie úveru 1 000 000 Sk na kúpu nehnuteľnosti a uvedúc akým spôsobom

bola kúpna cena 1000 000 Sk uhradená a komu. z toho vyplýva, že ČSOB, a.s. namietal skutkový a právny stav uvádzaný žalobcom I.. C.. Z obsahu spisu súd zistil, že ČSOB, a.s. sa z pojednávania vytýčeného na 15.2.2018 riadne ospravedlnil, požiadal o jeho odročenie z objektívnych dôvodov (ako sú špecifikované už v ods. 7.1. odôvodnenia rozsudku). Súd jeho žiadosť akceptoval (aj napriek faktu, že jeden z dôvodov bola uvedená kolízia s pojednávaním) z dôvodu osobitnej špecifickej rozsiahlej argumentácie (aj s odkazom na rôzne zahraničné články) uvádzanej žalobcom I.. C. v žalobe, s ktorou boli pracovníci majúci sa dostaviť na pojednávanie už oboznámení a k prekážke v dostavení sa na pojednávanie došlo až v čase kratšom ako je 5 dní pred pojednávaním. Súd akceptoval aj ako objektívny dôvod kolíziu s iným pojednávaním, lebo vo veci na inom súde zastupoval ČSOB, a.s. jeho pracovník (nie advokátska kancelária) a bol tam naplánovaný výsluch svedkov. (ČSOB, a.s. o tom súde predložil dôkaz v podobe zápisnice z iného konania.)

44. Žalovaný ČSOB, a.s. sa nedostavil na pojednávanie dňa 27.3.2018, pritom svoju neprítomnosť žiadnym spôsobom neospravedlnil, nežiadal o odročenie pojednávania, preto súd konal v jeho neprítomnosti v zmysle § 180 C.s.p. Aj napriek žiadosti žalobcu I.. C. súd na tomto pojednávaní nerozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Súd vychádzal z podmienok stanovených § 274 CSP, ktoré síce vo všeobecnosti dané boli ale súd vzhľadom daný konkrétny prípad žaloby, osobitosti argumentácie žalobcu I.. C. a žalovaným (ČSOB,a.s.) popretý skutkový stav žaloby (prezentoval realizáciu vyplatenia celej výšky úveru, nelogickosťou žaloby) bol povinný širším výkladom preskúmať vyjadrenia strán sporu a vykonať dokazovanie. Súd dospel k názoru, že žalobcom (I.. C.) tvrdený skutkový stav nie je nesporný, preto nevydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní 27.3.2018. Súd podporne vychádzal z toho, že predpokladom na vydanie rozsudku pre zmeškanie patrí aj posúdenie opodstatnenosti žalobcovho nároku (uvádzané v ods. 1 až 5.10 odôvodnenia rozsudku) z hľadiska hmotného práva, pričom súd vychádzal z dôkazov obsiahnutých v spise. Z toho potom aj vyplýva, že len zmeškanie žalovaného nemôže vyústiť do jeho procesného neúspechu v konaní vo veci samej (vrchný súd v Prahe, sp. zn. 4 Cmo 421/94 (Bulletin advokacie 5/1997) .Za podstatné tu považoval súd to, že žalobca sa domáha sumy 24 000 eur (v niektorých podaniach uvádza cca 24 000 eur) za zaplatené všetky poplatky za vedenie bežného účtu, hypotekárneho účtu a iné poplatky, úroky, pričom neodôvodnil, ako k sume 24 000 eur dospel , pričom tvrdil že jeho výpisy z banky sú staré a nečitateľné.

45. Súd vzhľadom na charakter sporu vychádzajúc z § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa dospel k záveru, že žalobca I.. C. má na určení neplatnosti právneho úkonu (zmluvy o hypotekárnom úvere) daný zákonný naliehavý právny záujem. Pritom vo všeobecnosti platí, že spotrebiteľ sa môže domáhať ochrany svojho práva proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany proti porušiteľovi na súde.

46. Súd sa ďalej vyporiadal s tým či zmluva o hypotekárnom úvere č. XXXXXX uzavretej medzi stranami sporu je spotrebiteľským úverom alebo akým druhom zmluvy je a pod aký právny režim spadá. Z obsahu zmluvy vyplýva, že bola uzavretá žalovaným ČSOB, a.s. ako podnikateľom a žalobcom I.. C. ako spotrebiteľom a predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov na nadobudnutie existujúcej nehnuteľnosti. S odkazom na § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy si súd ustálil, že nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný (ČSOB, a.s.) v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných obchodných podmienok k zmluve. Nepochybne bola medzi stranami sporu uzatvorená formulárová spotrebiteľská zmluva dňa 30.5.2008, na ktorú je treba primárne aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ako lex specialis a ustanovenia Obchodného zákonníka týkajúce sa zmluvy o úvere ako lex generalis.

47. Žalobca sa domáhal neplatnosti zmluvy o hypotekárnom úvere č.. z dôvodu, že banka ho dostala do omylu v tom, že v čase jeho žiadosti o poskytnutie úveru banka nemala finančné prostriedky k dispozícii. Podľa jeho vyjadrenia v momente upísania sa banke splácať sumu banka vytvorila cenný papier o hodnote 1000 000 Sk, za ktorý on nedostal od banky protiplnenie. Tvrdil, že bankári sa snažia vo verejnosti udržiavať mýtus, že požičiavajú peniaze iných vkladateľov. (Podrobne je celý priebeh vyjadrenia opísaný v ods. 5.3. odôvodnenia tohto rozsudku). Žalovaný (ČSOB, a.s.) poprel, že by nemal na účte takú malú sumu ako je 1 000 000 Sk. Z obsahu žiadosti I.. C. o poskytnutie hypotekárneho úveru ani zmluvy o hypotekárnom úvere nevyplýva súdu text, v ktorom by ČSOB, a.s. výslovne uvádzala (či utvrdzovala žiadateľa), že má k dispozícii vyššie uvedenú sumu alebo že požičiava peniaze iných

vkladateľov. Súd sa zaoberal podrobne „omylom vo vôli“, ktorý žalobca uvádza ako dôvod neplatnosti zmluvy o hypotekárnom úvere. Súd ďalej vychádzal toho, že právny význam nemá akýkoľvek omyl konajúceho subjektu, ale len „podstatný omyl“. Vychádzal pritom z týchto myšlienkových pochodov:

47.1. Vo všeobecnosti platí, že pokiaľ došlo k právnemu úkonu preukázateľne v dôsledku omylu, takýto právny úkon je neplatný v zmysle § 49aOZ a má za následok relatívnu neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 40a OZ. Omyl je špeciálna vada vôle. Právna podstata omylu vo vôli (vnútorného omylu) spočíva v tom, že konajúci mal nesprávnu alebo nedostatočnú predstavu o právnych účinkoch právneho úkonu. V tomto konkrétnom prípade je právnym účinkom zmluvy to, aby žalobca I.. C. prostredníctvom úveru z ČSOB, a.s. financoval na kúpu nehnuteľnosti. Omyl vo vôli je vo všeobecnosti nesúlad medzi právnymi následkami, ktoré účastník úkonom zamýšľal vyvolať a medzi následkami, ktoré skutočne vyvolal. Z konkrétnej právnej veci vyplýva, že žalobca I.. C. mienil kúpiť nehnuteľnosť a aj reálne nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva nadobudol po zaplatení kúpnej ceny prostredníctvom ČSOB, a.s. - z toho vyplýva výsledok právneho úkonu (zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru): nadobudnutie vlastníctva k nehnuteľnosti kúpnu zmluvou, ktorý následok žalobca I.. C. aj zamýšľal pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru. Omyl vo vôli spočíva v nesprávnej alebo nedostatočnej predstave o právnych následkoch, ktoré vzniknú z právneho úkonu, avšak z vyjadrení žalobcu vyplýva jeho správna predstava o primárnom právnom následku uzatvorenia zmluvy a to nadobudnutie vlastníctva k nehnuteľnosti.

47.2. Právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca. Z vyjadrení žalobcu I.. C. mal súd preukázané, že pred žiadaním o hypotekárny úver si porovnal podmienky vo viacerých bankách a úver mienil použiť na kúpu nehnuteľnosti. Keďže podľa neho mala ČSOB, a.s. najlepšie podmienky, o úver požiadal tam. Čiže z toho súdu vyplýva, že pre I.. C. boli rozhodujúcou skutočnosťou podmienky banky, pre ktoré úver čerpal nakoniec v ČSOB, a.s. Z jeho rozsiahlych a obširných vyjadrení nevyplýva, že by tou rozhodujúcou skutočnosťou na čerpanie úveru v ČSOB, a.s. malo byť, že by banka požičiavala svoje peniaze či peniaze vkladateľov. Základným predpokladom použitia normatívnych dôsledkov tohto ustanovenia je to, že omyl sa týka takej okolnosti, bez ktorej by konajúca osoba právny úkon vôbec neurobila. Inak povedané ak by nebolo omylu, nedošlo by k právnemu úkonu- hovoríme o podstatnom omyle. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdu nevyplývalo, že by boli naplnené kumulatívne podmienky § 49a OZ, teda že by žalobca v čase uzatvárania zmluvy bol bankou ČSOB, a.s. uistený o tom, že poskytuje svoje vlastné peniaze či peniaze iných vkladateľov. Z týchto okolností súdu absentuje subjektívna stránka ČSOB, a.s. ako druhého účastníka zmluvného vzťahu. Takáto klauzula sa nikde v zmluve nenachádza. Z toho potom vyplýva i nenaplnenie druhej časti § 49aOZ, že by ČSOB, a.s. u I.. C. takýto omyl vyvolala alebo že by ČSOB, a.s. o omyle (ktorý uvádza žalobca) musela vedieť. Z týchto všetkých okolností súdu následne vyplývalo, že žalobca I.. C. nebol v objektívnom omyle (dokonca podstatnom) pri uzatváraní zmluvy o hypotekárnom úvere a teda predmetná zmluva je platná a preto v časti o určenie neplatnosti predmetnej zmluvy súd jeho žalobu zamietol.

47.3. Podporne súd k tomu uvádza vychádzajúc opäť z skutkových vyjadrení I.. C., že uzatvoril zmluvu o hypotekárnom úvere, zo začiatku úver splácal, a až keď prestal realizovať splátky a banka ho vyzývala na plnenie upozorniac aj na prípadný výkon dražby, tak sa mu to nepáčilo a tak začal študovať, následným študovaním činnosti a štruktúry bankového systému prišiel na to, že bol uvedený do omylu. Žalobca v konaní opísal súdu všeobecne činnosť a štruktúru bankového systému všeobecne bánk a ich frakčný rezervný systém (nie len ČSOB, a.s.), samotná ČSOB, a.s. to nenamietala, ale pre posúdenie relatívnej neplatnosti právneho úkonu z dôvodu omylu to nemá právnu relevanciu. Predmetom zmluvy o hypotekárnom úvere je poskytnutie 1000 000 Sk na kúpu nehnuteľností a následkom zrealizovania zmluvy je, že I.. C. nadobudol do vlastníctva nehnuteľnosť. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu I.. C., že ČSOB, a.s. mu neposkytla finančnú hotovosť 1 000 000 Sk z dôvodu, že výsledkom prefinancovania sumy vo výške kúpnej ceny predávajúci subjekt nehnuteľnosť predal, odovzdal kupujúcemu I.. C. a ten bol zapísaný ako výlučný vlastník v katastri nehnuteľností. Súd je toho názoru, a to bez ohľadu na spôsob hospodárenia banky, že ak by si ČSOB, a.s. nesplnila voči dlžníkovi povinnosť poskytnúť finančnú hotovosť v konkrétnej výške, tak by nedošlo k platne uzatvorenej kúpnej zmluve.

47.4. Žalobca I.. C. sa odvoláva na jeho ústavné práva, právo na bývanie a vlastnícke právo, ale súd poukazuje, že pokiaľ by ČSOB, a. s. nesplnila svoju povinnosť plynúcu zo zmluvy, žalobca by nevlastnil byt, ktorý v súčasnosti vlastní. Ďalej si treba uvedomiť, že každá osoba má nie len práva ale i povinnosť,

teda jednak právo na bývanie, ale i povinnosť splácať úver čerpaný za účelom kúpy nehnuteľnosti ale vo výške súladnej so zákonom vzhľadom na status spotrebiteľa.

47.5. Nakoľko súd nevyhovel žalobe v časti určenia neplatnosti zmluvy o hypotekárnom úvere, tak zamietol aj žalobu v časti určenia neplatnosti záložného práva banky k nehnuteľnosti, lebo zmluva o zriadení záložného práva sa viaže na zmluvu o poskytnutie hypotekárneho úveru, ktorú súd ponechal v platnosti. Bez zriadenia záložného práva k kupovanej nehnuteľnosti v prospech ČSOB, a.s. by nebola prostredníctvom veriteľa ČSOB, a.s. financovaná kúpa nehnuteľnosti.

48. Žalobca I.. C.Á. sa domáhal aj zaplata sumy 24 000 eur, ktorá podľa neho predstavuje poplatky za vedenie bežného účtu, hypotekárneho účtu a iné poplatky, pritom konkrétny spôsob výpočtu smerujúci k sume 24 000 eur uvedený nebol. Poplatky za vedenie účtu žiadal vrátiť primárne z dôvodu, že k jeho zriadeniu bol donútený ČSOB, a.s. a za tieto poplatky mu neboli poskytované žiadne služby. Vzhľadom na vyjadrenia žalobcu I.. C. a namietanie porušenia jeho spotrebiteľských práv v rámci Zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru reg. Č.. XXXXXX (ďalej len „zmluva o hypotekárnom úvere“) z 30.5.2008 a Zmluvy o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda (ďalej len „zmluva o bežnom účte“) reálne datovanej dňa 27.6.2008 (účet bol otvorený dňa 28.4.2008), súd podrobil predmetné zmluvy ex offa súdnej kontrole.

49. V prvom rade sa vypořiadal s dátumom uzatvorenia zmluvy o bežnom účte. Zmluva je síce datovaná dátumom 27.6.2008, ale preukázateľne z listín predložených ČSOB, a.s. vyplýva, že bežný účet I.. C. bol otvorený dňa 28.4.2008. Z toho si súd ustálil, že zmluva o bežnom účte reálne vznikla dňa 28.4.2008. V ten istý deň podpísal I.. C. žiadosť v ČSOB, a.s. o uzatvorenie zmluvy o úvere (hypotekárneho typu) č. XXXXXX. Táto dátumová súvislosť je pre súd dôležitá hlavne pre argumentáciu žalobcu I.. C., že bol pre čerpanie hypotekárneho úveru donútený zriadiť si v ČSOB, a.s. bežný účet a žalovaný ČSOB, a.s. to popieral. Vzhľadom na zhodnosť dátumov si súd ustálil existenciu objektívnej súvislosti medzi žiadosťou o poskytnutie úveru a zriadením bežného účtu v ČSOB, a.s. Podporne súd dodáva, že z všeobecnej praxe bánk z obdobia žiadania o úver roku 2008 je súdu známe, že žiadateľ o úver musel mať zriadený bežný účet v tej istej banke, kde úver čerpal a z toho bežného úveru si banka priamo (po vopred danom súhlase dlžníkom) zrážala splátku úveru, poplatky.

50. Súd zároveň vyhodnocoval (a toto posúdenie má prednosť pred posudzovaním neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 OZ) platnosť jednotlivých bodov oboch spotrebiteľských zmlúv s poukazom na § 39 OZ, § 3 ods. 1 OZ.

51. Súd nie je zástancom teórie zneplatňovania zmlúv, ale naopak teórie zachovania platnosti zmlúv v záujme právnej istoty účastníkov zmluvy („favor contractus“, rozsudok KS v Prešove vo veci 3Co 67/2008). Súd považoval za dôležité posúdiť, či z objektívneho hľadiska je zmluva o hypotekárnom úvere z dôvodu prípadnej neplatnosti jednotlivých klauzúl uvádzaných žalobcom ako celok ešte udržateľná (to isté platí aj o zmluve o bežnom účte). Súd kládol na objektívne hľadisko spočívajúce v tom, či sú obe zmluvy ako celok neplatné resp. ďalej možné (cieľ zakotvený v čl. 6 ods. 1 in fine smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Za dôležité súd považoval aj dať si otázku, či by zmluvné strany mali vôľu na kontrakte bez neplatných klauzúl. V rámci interpretačného pravidla sa vychádzalo z dobromyseľnosti spotrebiteľa, ktorému bola predložená vopred naformulovaná zmluva (§ 35 Občianskeho zákonníka). Neplatnosť zmluvy by mala byť len akási posledná možnosť riešenia vadnosti právneho úkonu. V konečnom dôsledku nie je ani v záujme spotrebiteľa zneplatniť zmluvu ako celok, pretože by stratil možnosť splátok vzhľadom na povinnosť vrátiť vzájomné plnenie.

52. S odkazom na argumentáciu z odseku 46 odôvodnenia tohto rozsudku súd uvádza, že obe zmluvy sú formulárové. Formulárové boli z dôvodu, že text zmlúv bol vopred pripravený, I.. C. ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do ich obsahu a ani do obsahu príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Za formulárovú (typovú) zmluvu treba považovať nie len všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných dojednaní. (interná štandardizácia resp. vytvorenie vzorov; K. Csach, Štandardné zmluvy, Vydavateľství a nakladateľství Aleš Čeněk, s.r.o., Plzeň 2009, str. 30). Záver, že ide o formulárové zmluvy umocňuje aj ich číselné označenie, pritom je problematické individuálne vyjednávanie zmluvných podmienok u zmlúv, ktoré sa dojednávajú vo veľkom počte. Potvrdzujú to aj poznatky súdu z jeho praxe, keď v iných sporoch majú zmluvy žalovaného taký istý obsah.

53. Na základe týchto zistení súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu boli uzatvorené spotrebiteľské zmluvy (zmluva o hypotekárnom úvere a zmluva o bežnom účte) a súd ich posudzoval podľa zák. č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tzv. absolútny obchod. Vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava (zákon č. 250/2007 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) má prednosť pred všeobecnou úpravou Obchodného zákonníka súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

54. Súd vychádzal z toho, že v tomto prípade ide o právo žalobcu vyplývajúce (skutkovo sa odvodzuje) zo záväzkov vzniknutých zo spotrebiteľskej zmluvy, pri ktorej s prihliadnutím na všetky okolnosti žalobca ako spotrebiteľ obsah zmlúv podstatným spôsobom neovplyvňoval. Súd prihliadal na to, či uzavreté spotrebiteľské zmluvy neobsahujú neprijateľné podmienky, ktoré by na škodu spotrebiteľa zakladali nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Zákonné ustanovenia, ktoré na skutkový stav aplikoval, vykladal vo svetle ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku ako aj nepriameho účinku smerníc 93/13/ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smerníc o spotrebiteľských úveroch 87/102/ES, 90/88/ES, 98/7/ES. Pri tzv. spotrebiteľských zmluvách t.j. právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ zväčša podnikateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je úmyslom zákonodarcu chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami.

55. Súd sa osobitne zaoberal každou zmluvnou podmienkou, na ktorú žalobca I.. C. vo svojich vyjadreniach poukázal. Súd posudzoval pojem „značnej nerovnováhy“ s cieľom posúdiť, či a prípadne v akej miere je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. (rozhodnutie Súdneho dvora vo veci Aziz/9/).

56. Slovenský zákonodarca vymedzil v § 53 ods. 1 OZ jednak všeobecné kritéria posudzovania neprijateľnosti klauzuly vo forme generálnej klauzuly, ale v § 53 ods. 4 OZ normoval taktiež osobitný zoznam, demonštratívny výpočet určitých klauzúl, ktoré majú byť považované za neprijateľné. Vzhľadom na zákonné vyjadrenie ide o čierny zoznam klauzúl, a preto nie je v prípadoch klauzúl uvedených v demonštratívnom výpočte potrebné skúmať ešte aj predpoklady generálnej klauzuly. Klauzuly uvedené v § 53 ods. 4 OZ sa považujú za neprijateľné a teda za absolútne neplatné. Z týchto dôvodov súd skúmal, či zmluvné podmienky zmluvy o hypotekárnom úvere a zmluvy o bežnom účte (lebo žalobca I.. C. žiada vrátiť sumy poplatkov aj v súvislosti s bežným účtom zriadeným v ČSOB, a.s.) obsahujú niektorú z klauzúl z § 53 ods. 4 OZ.

57. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal i zo Smernice rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, kde v čl. 3 ods. 2 sa nepovažuje podmienka za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ nebol preto schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

58. Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený smernicou Rady 93/13 EHS o nekalých zmluvných podmienkach (ďalej len „smernica 93/13“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudky Súdneho dvora EÚ z 27. 6. 2000, *Oceano Grupo Editorial a Salvat Editores*, C-240/98 až C-244/98, Zb. s I-4941, bod 25, ako aj z 26. októbra 2006, *Mostaza Claro*, C-168/05, Zb. s. I-10421, bod 25, tiež čl. 37 uznesenia súdneho dvora vo veci *C-76/10 Pohotovost/Korčkovská*). Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zvažiť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoje ako celok (čl. 6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí. (pozri napr. rozsudok *Mostaza Claro* bod 37, *Asturcom* bod 51).

59. Najprv sa súd vyporiadal bodmi zmluvy o bežnom účte, bodom 75 Všeobecných obchodných podmienok, bodmi zmluvy o hypotekárnom úvere pojednávajúce vo všeobecnosti (bez konkrétnych

súm) o odmene a poplatkoch s odkazom na sadzobník banky (konkrétne bod V ods. 2,3 zmluvy o bežnom účte špecifikovaný v ods. 10 odôvodnenia tohto rozsudku; bod 75 VOP špecifikovaný v ods. 10.1. odôvodnenia tohto rozsudku; čl. VI., ods. 3, čl. IX . ods. 2 zmluvy o hypoték. úvere špecifikovaný v ods.10.3. odôvodnenia tohto rozsudku).

60. Súd pri svojich záveroch ohľadom žaloby žalobcu I.. C. v časti vrátenia mu poplatkov súvisiacich s zmluvou o bežnom účte a zmluvou o hypotekárnom úvere vychádza z aj z tejto praxe: zásada poctivosti sa prejavuje aj tým, že text spotreb. zmluvy (hlavne ak ide o formulárovú zmluvu) má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný, logicky usporiadaný. Pr. Dojednania musia mať dostatočnú veľkosť písma, nesmú byť vo výrazne menšej veľkosti než okolitý text, nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú odjem nepodstatného charakteru, nesmú odkazovať len abstraktne na sadzobníky poplatkov ktoré si môže banka jednostranne meniť. Táto zásada poctivosti dopadá aj na aplikáciu všeob. obchod. podmienok. Obchod. podmienky v spotreb. zmluvách (na rozdiel pr. od obchodných zmlúv) majú slúžiť hlavne na to, by nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Ale nesmú slúžiť na to, aby do nich často v neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že najskôr uniknú pozornosti spotrebiteľa (pr. rozhodcovská doložka alebo dohoda o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak dodávateľ ale urobil, nekoná v práv. vzťahu poctivo a takémuto konaniu nie je možné priznať právnu ochranu. (nález ÚS ČR sp. zn. I.ÚS 3512/11 z 11.11.2013)

61. Súd hodnotí zmluvné podmienky citované v ods. 10., 10.1. (konkrétne k bodu 75 VOP) a 10.3. (konkrétne k čl. VI., ods., čl. IX., ods. 2 zmluvy o hypotekárnom úvere) odôvodnenia rozsudku a navyše písané miniatúrnym písmom za netransparentné z dôvodu, že veriteľovi (ČSOB, a.s.) umožňuje účtovať bližšie nešpecifikované poplatky a to bez obmedzenia ich počtu pri jednotlivých druhoch poplatkov, môže ich meniť a spotrebiteľ ich má platiť, aj keď ich výšku ani opodstatnenosť vopred nepozná. Súd mal preukázané, že počas záväzkovoprávneho vzťahu medzi stranami sporu si ČSOB, a.s. účtoval s odkazom na Sadzobník jeho poplatkov nasledovné poplatky: a) v súvislosti s hypotekárnym úverom: opakovane poplatky za upomienky v sumách 8,30 eur, 10 eur, 20 eur, opakovane poplatky za výzvu 28,21 eur, 35 eur, 40 eur, poplatky za správu úveru mesačne po 2,32 eur; b) v súvislosti s vedením bežného účtu si ČSOB, a.s.: opakovane poplatky za vedenie účtu: 2,19 eur, 4,25 eur, 2,59 eur, 2,99 eur, 2,69 eur, 4 eur, 5 eur; opakovane poštovné za avízo: 0,33 eur, 0,4 eur; opakovane poplatok za avízo: 1 eur; poštovné za upomienku: 1 euro; opakovane poplatky za upomienku: 3,32 eur, 3,50 eur. Podľa vyjadrenia žalovaného ČSOB, a.s. výška jednotlivých druhov poplatkov sa menila vždy podľa jeho aktuálneho Sadzobníka poplatkov. Súd zastáva názor, že ide nejasný neuzavretý okruh poplatkov predpokladaný v posudzovaných zmluvných podmienkach, je netransparentný a robí sporné podmienky neprijateľné. Výšku poplatkov môže podľa spornej zmluvnej podmienky dodávateľ bez ďalšieho meniť. Spotrebiteľ sa tak ocitá v neistote najmä v spojení so sankciami, ktoré spotrebiteľovi hrozia za porušenie zmluvných povinností vrátane nezaplatenia poplatku, o ktorom nemusí mať vedomosť alebo vedomosť o jeho zmenenej výške. V rámci súdnej kontroly má relevanciu spojitosť s ostatnými podmienkami, a teda aj sankciami (čl. 4 ods. 1 smernice). Nie je významný záujem, či úmysel toho ktorého účastníka zmluvy alebo či podmienku využije alebo nie, ale či objektívne ide o nekalú klauzulu (rozsudok SD C-453/10 bod 32).

62. Záväzok spotrebiteľa platiť poplatky v sadzobníku sa v zmluve o bežnom účte ani v VOP nenachádza, len abstraktne ho možno nájsť vo VOP, ktoré by mali obsahovať len pomocné vysvetľujúce a technické ustanovenia (porov. nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci I. ÚS 3512/11). V bode V ods. 3 Zmluvy o bežnom účte je len konštatované, že „banka si účtuje odmeny a poplatky podľa Sadzobníka banky“, v bode 75 Všeobecných obchodných podmienok (VOP) je uvedené, že „banka je oprávnená požadovať odplatu, ktorú predstavujú jednotlivé poplatky podľa príslušného sadzobníka banky platného v čase vykonania obchodu“- z čoho súdu vyplýva, že ani v jednom prípade nejde záväzok spotrebiteľa platiť, individuálnu dohodu zmluvných strán, ale len o jednostranný diktát banky bez uvedenia konkrétnej výšky. V čl. IX ods. 2 zmluvy o hypotekárnom úvere je uvedené, že „dlžník sa zaväzuje uhradiť banke najmä tieto poplatky v zmysle platného sadzobníka: poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za čerpanie úveru, poplatky za správu úveru“- z obsahu predmetného článku si súd ustálil, že ani len pri taxatívny uvedených poplatkoch nie je uvedená ich výška, čo súd hodnotí ako absenciu individuálnej dohody zmluvných strán. Podporne súd dopĺňa že je absolútne neplatným, aby sa spotrebiteľ vopred zaväzoval

na platenie poplatkov bez poznaniach ich druhu a výšky a len s odkazom na sadzobník poplatkov, ktorý sa dokonca mení.

63. Závazok spotrebiteľa platiť poplatky má pre neho závažné dôsledky a v spojení s ostatnými podmienkami môže porušenie záväzku privodiť default (stratu výhody splátok; zosplatnenie celého úveru), a to na základe netransparentného záväzku vo VOP, bode V ods. 3 Zmluvy o bežnom účte a čl. IX ods. 2 zmluvy o hypotekárnom úvere (porov. aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 2Cdo 245/2010). Súd pre platnosť takéhoto záväzku vyžaduje jeho transparentné dojednanie priamo v zmluve, aj keby sa žalovanému ČSOB, a.s. zdalo za postačujúce uvedenie záväzku spotrebiteľa platiť rozmanité poplatky v zmluvách a vo VOP. Hrubú nerovnováhu vyvoláva aj možnosť jednostrannej zmeny poplatkov zakotvená v bode 75 VOP, podľa ktorého je veriteľ oprávnený meniť poplatky uvedené v Sadzobníku kedykoľvek za trvania zmluvy v súlade s predmetným bodom VOP a bez priznania adekvátnych práv spotrebiteľovi.

64. Na základe týchto myšlienkových pochodov uvádzaných v ods. 61 až 63 odôvodnenia tohto rozsudku si súd ustálil, že poplatky účtované z titulu zmluvy o hypotekárnom úvere s odkazom na sadzobník poplatkov (poplatky za upomienky, výzvy a z správu úveru) a poplatky účtované z titulu zmluvy o bežnom účte s odkazom na sadzobník poplatkov (poplatky za vedenie účtu, poplatky za avízo, poplatky za upomienku) neboli individuálne dohodnuté, preto sú neplatné a to aj s odkazom na ich všeobecné poňatie do zmlúv s odkazom na sadzobník súd hodnotí ako nekalú obchodnú prax.

65. ČSOB, a.s. v rámci obrany odôvodnil platené poplatky za vedie účtu tým, že poskytoval žalobcovi I.. C. služby na základe zmluvy o poskytovaní služieb ČSOB elektronického bankovníctva, žiadosti I.. C. z 12.11.2009 o zasielanie mesačných výpisov z účtu elektronickou poštou a žiadosti o vygenerovanie nového PIN. Žalobca I.. C. popieral, že by mu banka poskytla za poplatok nejaké protiplnenie. V čl. III ods. 1 zmluvy o poskytovaní služieb ČSOB elektronického bankovníctva je uvedený predtlačný text, že „banka účtuje za služby poplatky podľa platného sadzobníka poplatkov banky“, ale konkrétne sumy poplatkov v zmluve uvedené neboli. Súd si vyhodnotil toto zmluvné dojednanie ako nie individuálne dojednané a preto i neplatné. Súd podporne argumentačne odkazuje na odseky 60. až 64. odôvodnenia tohto rozsudku, kde sa už vyporiadal s odkazom pri platení poplatkov na sadzobník banky. ČSOB, a.s. predložila súdu predmetné žiadosti na osvedčenie svojich tvrdení, ale nepreukázala že by aj reálne elektronicky výpisy zasielala a generovala nové PIN, preto súd zotrval na závere, že ČSOB, a.s. neposkytovala I.. C. za poplatok spojený s vedením účtu reálne žiadne protiplnenie a nemohol ani z tohto dôvodu vyhovieť žalobe v časti vrátenia poplatkov za vedenie bežného účtu.

66. Pokiaľ ide o účtované poštovné za upomienky a avízo, nakoľko žalovaný ČSOB, a.s. nepreukázal súdu reálne vynaložené hotové výdavky za poštovné (súvisiace s bežným účtom žalobcu, konkrétne poštovné za upomienky 4 eurá a poštovné za avízo: 8,59 eur, presne uvádzané už skôr v ods. 14 odôvodnenia rozsudku), súd v tomto druhu poplatkov (poplatkov za poštovné) vyhovel tiež žalobcovi .

67. Súd osobitným výrokom nevyhlásil v petite tohto rozsudku za neprijateľné zmluvné podmienky ohľadom poplatkov a odmien za poskytovanie peňažných a obchodných služieb bankou za upomienku a za výzvu s odkazom na právoplatný rozsudok OS Bratislava IV v Bratislave č. k. 16C/185/2011 z 17.4.2012, v ktorom tak už učinené bolo a ČSOB, a.s. je povinná sa tým riadiť (voči iným klientom si ich neuplatňovať). V predmetnom rozsudku (16C/185/2011) súd už určil za neprijateľnú zmluvnú podmienku to, že obsahom je oprávnenie banky účtovať klientovi ako spotrebiteľovi za svoje služby poplatky a odmien v súlade so sadzobníkom poplatkov a odmien za poskytovanie peňažných a obchodných služieb bankou za upomienku a za výzvu (prvú a ďalšiu).

68. Súd posúdil ako neprijateľné poplatky za upomienky zasielané opakovane spotrebiteľovi, lebo na ne niet zákonného nároku, lebo ČSOB, a.s. nemôžu patriť keďže si uplatňuje paušálnu náhradu ujmy za omeškanie (úrok z omeškania). Súd k poplatkom pripomína aj rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbursku (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7U 17/06: „Poplatky za upomienky sú neprijateľné. Sporiteľni bol súdom uložený zákaz používať zmluvné podmienky a prijímať plnenia z poplatkov.“

69. Zmluvné podmienky vo všeobecných obchodných podmienkach banky, v sadzobníku poplatkov v spojení zmluvou o hypotekárnom úvere a zmluvy o bežnom účte, ktoré požadujú od spotrebiteľa úhradu

poplatku za správu úveru a vedenie (bežného) účtu podliehajú súdnej kontrole a sú podmienkami neprijateľnými. Poplatok za vedenie/správu/ účtu (bežného i hypotekárneho) nemá povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu poskytovanú bankou, a preto nepredstavuje dojednanie týkajúce sa ceny. Vedenie týchto účtov nepredstavuje samostatnú odplacnú službu banky klientovi, práve naopak slúži výhradne záujmom banky. Pokiaľ ide o splácanie úveru banke, slúži úverový účet a bežný účet v prvom rade účtovným, resp. zúčtovacím účelom banky, ktorá prostredníctvom svojho vnútorného vedenia účtov vo vlastnom záujme sleduje stav plnenia úverového vzťahu dlžníkom. Naproti tomu spotrebiteľ, ktorý si pravidelne plní svoju povinnosť splácať úver (dlh) nie je na vedenie osobitného účtu bankou, s cieľom mať o splácaní úveru prehľad, odkázaný. Súd poukazuje na to, že banka (v tomto prípade ČSOB, a.s.) má zákaz v úverových zmluvách a všeobecných obchodných podmienkach uzavieraných so spotrebiteľmi používať alebo sa dovoľávať zmluvnej podmienky, ktorá bola vyhlásená za neprijateľnú a zmluvných podmienky s rovnakým významom (zhodná zmluvná podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú už rozhodnutím Bundesgerichtshof zo dňa 7. júna 2011, sp. zn. AZ XI ZR 388/10).

70. Ďalej sa súd vypořiadal s poplatkom vo výške 724,45 eur účtovaným za mimoriadnu splátku zaplatenú žalovaný vo výške 14.489 eur dňa 17.12.2012. Suma 724,45 eur predstavuje 5 % z výšky mimoriadnej splátky. V čl. VI., ods. 4 písm. a) zmluvy o hypotekárnom úvere je uvedené, že dlžník má právo k dátumu zmeny platnosti úrokovej sadzby dohodnutej v zmluve uhradiť mimoriadnu splátku úveru, pričom z obsahu zmluvy nevyplýva že by mimoriadna splátka mala byť spoplatnená. ČSOB, a.s. sa v rámci obrany odvoláva na jej doložený sadzobník poplatkov platný od 1.7.2013, v ktorom sa uvádza percentuálna výška za mimoriadnu splátku 5%, avšak nepreukázal že takáto výška bola i v čase úhrady žalobcom 17.12.2012. Fakt, že konkrétna výška poplatku za mimoriadnu splátku nie je uvádzaná v samotnej zmluve o hypotekárnom úvere súd hodnotí ako neuzatvorenú individuálnu dohodu a preto je aj účtovanie tohto poplatku neprijateľné, skôr rezonujúce tiež ako nekalá obchodná praktika. Tento poplatok nebol individuálne dohodnutý, preto jeho účtovanie je neplatným právnym úkonom a z toho dôvodu aj na tento poplatok má žalobca nárok titulom bezdôvodného obohatenia žalovaného.

71. Vzhľadom na to, že žalobca I.. C. sa v žalobe domáhal zaplata sumy 24 000 eur raz titulom náhrady škody a raz titulom bezdôvodného obohatenia, súd sa s tým tiež vypořiadal. Z obsahu vyjadrení žalobcu I.. C. ani listinných dôkazov ním produkovaných a súvisiacich konkrétne z jeho zmluvným vzťahom s ČSOB, a.s. si súd ustálil, že nepreukázal kumulatívne splnenie všetkých prvkov na konštatovanie zodpovednosti za škodu. Jednak nepreukázal protiprávnosť konania ČSOB, a.s. vo vzťahu k nemu, nepreukázal vzniknutú mu škodu ním prezentovanú v sume 24 000 eur a v konečnom dôsledku ani kauzálny nexus; sekundárne nemal súd preukázaný ani subjektívny prvok zavinenie zo strany ČSOB, a.s.

71.1. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. Na druhej strane vzhľadom na všetky vyššie uvádzané závery súdu ohľadom poplatkov platených I.. C. (ods. 59-65 odôvodnenia tohto rozsudku) a ním reálne zaplatených poplatkov pre ČSOB, a.s. dospel k záveru, že žalovaný ČSOB, a.s. získal majetkový prospech bez právneho dôvodu, čím sa bezdôvodne obohatil a preto je povinný bezdôvodné obohatenie vydať.

71.2. Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností súd priznal žalobcovi I.. C. poplatky vo výške 2222,99 eur (1964,69 eur + 258,30 eur) špecifikované presne už v ods. 14 odôvodnenia tohto rozsudku) reálne ním zaplatené banke (ČSOB, a.s.), pretože zmluvné ustanovenia (oboch zmlúv i VOP) v spojení so sadzobníkom poplatkov, ktoré umožňovali ČSOB, a.s. účtovať tieto poplatky považoval za absolútne neplatné podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Jedná sa o neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré neboli individuálne dojednané, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené formulárové zmluvné ustanovenie hrubo poškodzuje spotrebiteľa, pretože závisí

len od vôle veriteľa, koľko spoplatnených upomienok a výziev spotrebiteľovi odošle a zvýši si tak príjem, s tým, že aj výška týchto poplatkov za upomienku je neprimeraná, nezodpovedá skutočným nákladom. Súd odkazuje podporne na výklad Súdneho dvora smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách stanovil zásadne pravidlo pre kvalifikáciu zmluvnej podmienky za nekalú, ak sa odkláňa od dispozitívnych noriem zákona v neprospech spotrebiteľa (napr.C-415/11, AZIZ) cit. „Článok 3ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že:- pojem „značná nerovnováha“ ku škode spotrebiteľa treba posúdiť na základe analýzy vnútroštátnych právnych predpisov uplatňovaných v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami s cieľom posúdiť, či a prípadne v akej miere je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. ... - na účely určenia, či dôjde k nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery [dobrej viery - neoficiálny preklad]“, treba preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorí zaobchádzajú so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s dotknutou podmienkou po individuálnom dojednaní“.

72. Ďalej sa súd vyporiadal s podmienkou obsiahnutou v čl. III. ods. 3,4 zmluvy o hypotekárnom úvere (ktorú žalobca v rámci svojich vyjadrení označil za neplatnú) ohľadom povinnosti dlžníka splatiť celý úver v prípade jeho nesúhlasu s novou mu oznámenou výškou úrokovej sadzby zo strany banky (je presne špecifikovaná už v ods. 10.2. odôvodnenia rozsudku). Súd vychádzal z toho, že nedostatok informácií v tejto súvislosti pred uzavretím zmluvy v zásade nemožno nahradiť len tým, že spotrebiteľ bude v priebehu realizácie zmluvy v dostatočnom predstihu informovaný o zmene úrokovej sadzby (a týka sa to aj poplatkov) a o jeho povinnosti splatiť celý zostatok istiny úveru s príslušenstvom pri nesúhlase s zmenenou výškou úrokovej sadzby. Je úlohou vnútroštátneho súdu, aby vykonal tieto posúdenia v závislosti od všetkých okolností prejednávanej veci vrátane všetkých ustanovení uvedených vo všeobecných obchodných podmienkach spotrebiteľských zmlúv, ktorých súčasťou je sporná zmluvná podmienka“(rozsudok SD vo veci C-92/11RWE Vertrieb AG). Vychádzajúc z obsahu čl. III. ods. 3,4 zmluvy o hypotekárnom úvere súdu vyplýva, že toto ustanovenie nebolo výsledkom individuálnej dohody zmluvných strán, ale predtlačenu formou nanútený diktát. čiže predmetné ustanovenie súd hodnotí ako neplatné . Nakoľko však bola v čase uzatvorenia zmluvy o hypotekárnom úvere dohodnutá výška úrokovej sadzby 5,73 % ročne a veriteľ ČSOB, a.s. si v rámci svojej žaloby voči I.. C. ako dlžníkovi uplatňuje nižšiu výšku (paušálne 5,19 %), súd samostatným výrokom v rozsudku neurčil zmluvnú podmienku čl. III. ods. 3,4 vyššie citovanej zmluvy za neplatnú.

73. Nakoľko žalobca I.. C. žiada vydať mu všetky ním zaplatené poplatky, medzi ktoré podľa názoru súdu patrí i poplatok za poistenie hypotekárneho úveru, súd sa musel vyporiadať aj s týmto poplatkom, ktorý si ČSOB, a.s. účtovala ako „bankopoistenie 9,99 eur“. Z obsahu zmluvy o hypotekárnom úvere (čl. V, ods. 2 písm. h), i); presne špecifikované už v ods. 10.6. odôvodnenia tohto rozsudku) vyplýva v rámci predtlačeneho textu ako jedna z podmienok čerpania úveru povinnosť pre dlžníka : predloženie poistnej zmluvy uzavretej konkrétne v ČSOB poisťovni , a.s. s vinkuláciou poistného plnenia a uzavretie s bankou (ČSOB, a.s.) dohody o poistení úveru pre prípad smrti alebo invalidity následkom úrazu (ďalej len „dohoda o poistení“). Následne dňa 27.6.2008 ČSOB, a.s. ako poisťník uzatvoril G. I.. C. ako poisteným predmetnú dohodu o poistení (reg. č. XXXXXX/Poistosoba/1) s mesačným poplatkom za poistenie 301 Sk. Z obsahu čl. V, ods. 2 písm. h), i) zmluvy o hypotekárnom úvere súdu vyplýva, že nejde o individuálnu dohodu zmluvných strán, lebo spotrebiteľ nemal ani len možnosť výberu uzavrieť poistnú zmluvu s inou poisťovňou. Keďže nebola zmluvná podmienka individuálne dojednaná, bola neplatná a práve na tomto skutkovom základe si súd vyhodnotil aj dohodu o poistení (M.. Č.. XXXXXX/Poistosoba/1) za neplatnú a poplatok prijímaný ako „bankopoistenie 9,99 eur kvalifikoval bezdôvodné obohatenie banky (ČSOB, a.s.).

Zásadný posun v prejednávanej otázke predstavuje v spotrebiteľských právnych veciach judikatúra Súdneho dvora Európskej únie. Súdny dvor výkladom smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách stanovil zásadne pravidlo pre kvalifikáciu zmluvnej podmienky za nekalú, ak sa odkláňa od dispozitívnych noriem zákona v neprospech spotrebiteľa (napr.C-415/11, AZIZ) cit. „Článok 3ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že:- pojem „značná nerovnováha“ ku škode spotrebiteľa treba posúdiť na základe analýzy vnútroštátnych právnych predpisov uplatňovaných v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami s cieľom posúdiť, či a prípadne v akej miere je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. ... - na účely určenia, či dôjde k nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery [dobrej viery - neoficiálny preklad]“, treba preveriť, či predajca

alebo dodávateľ, ktorí zaobchádzajú so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s dotknutou podmienkou po individuálnom dojednaní“.

74. Súd sa vyporiadal osobitne so žalobou ČSOB, a.s. ako žalobcu voči žalovanému I.. C. žalujúc ho o zaplatenie sumy 17.035,19 eur s príslušenstvom (ako je už presne špecifikované v ods. 2 odôvodnenia tohto rozsudku) a nákladov dražby 309,70 eur, titulom nesplateného úveru čerpaného na kúpu nehnuteľností (súd odkazuje na ods. 2,3 odôvodnenia tohto rozsudku). Strany sporu uzatvorili dňa 30.5.2008 zmluvu o poskytnutí hypotekárneho úveru (ďalej len „zmluva o hypotekárnom úvere“), na základe ktorej ČSOB, a.s. ako veriteľ poskytol úver I.. C. ako dlžníkom 1 000 000 Sk za účelom kúpy nehnuteľností, ktoré boli určené až v dodatku č. 1 z 17.6.2008. Zmluvné strany sa v zmluve dohodli, že poskytnutý úver bude úročený úrokovou sadbou 5,73 % ročne platnej do 16.5.2011. Ďalej sa dohodli, že dlžník splatí úver najneskôr do 30 rokov od termínu dočerpania v mesačných splátkach po 5823,03 Sk (193,29eur) eur, splatné k 15. dňu každého mesiaca. Dodatkom č. 2 zo dňa 3.9.2009 k predmetnej zmluve si dohodli splatenie úveru najneskôr do 15.7.2038 z dôvodu odkladu splátok od 16.9.2009 do 15.12.2009, a na výške mesačnej splátky 197,88 eur od 15.1.2010. Tento úver bol zabezpečený záložným právom v zmysle zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 17.6.2008 a predmetom záložného práva bola nehnuteľnosť kupovaná I.. C., na ktorú žiadal aj poskytnúť hypotekárny úver. Žalobca ČSOB, a.s. oznámil žalovanému I.. C. listom z 18.3.2014, že úver zosplatil, splatnosť vyhlásil k dňu 17.3.2014. Zároveň vyzval na zaplatenie zvyšku dlžnej sumy 17.726,64 eur vrátane príslušenstva a prípadných poplatkov podľa Sadzobníka ČSOB v lehote do 28.3.2014. Predmetné oznámenie prevzal žalovaný dňa 26.3.2014. ČSOB, a.s. listom z 27.6.2014 oznámil I.. C. (prevzal ho 17.7.2014) začatie výkonu záložného práva a že pohľadávka prešla pod správu odd. vymáhania úverov. Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn.7C/353/2015 súd zistil, že aukčná spoločnosť DRAŽBY & SPRÁVA POHLADÁVOK vyzvala listom z 5.3.2015 umožniť obhliadku nehnuteľností. Z obsahu protokolu o obhliadke predmetu dražby z 26.3.2015 spísanej citovanou akčnou spoločnosťou súd zistil, že dlžník I.. C. neumožnil obhliadku. Dražba zrealizovaná nebola (súd sa tu odvoláva na ods. 5.1. odôvodnenia tohto rozsudku). Žalovaný konaní potvrdil, že najprv podal v ČSOB, a.s. žiadosť o hypotekárny úver, po uzatvorení zmluvy o hypotekárnom úvere medzi ním a ČSOB, a.s. a uzatvorení kúpnej zmluvy s treťou osobou na nehnuteľnosť (v kúpnej zmluve bola uvedená forma vyplatenia kúpnej ceny kupujúcim prostredníctvom hypotekárneho úveru v ČSOB, a.s.) nadobudol do výlučného vlastníctva nehnuteľnosť. Úver prestal splácať, lebo prišiel o zamestnanie. Žalovaný I.. C. nesúhlasil s zaplatením akejkoľvek sumy pre ČSOB, a.s. lebo on sa voči ČSOB, a.s. domáha okrem iného neplatnosti zmluvy o hypotekárnom úvere, lebo banka ho dostala do omylu (jeho odôvodnenie je uvádzané vyššie v ods. 5.1. až 5.10. odôvodnenie tohto rozsudku). Nakoľko žalovaný I.. C. dlžnú sumu neuhradil žalobca sa domáha úhrady špecifikovanej už v ods. 2 odôvodnenia tohto rozsudku.

75. Žalobca ČSOB, a.s. uviedol a listinami súdu preukázal, že žalovaný I.. C. zaplatil celkovo sumu 26.916,41 eur, z ktorej sumy si započítal na istinu 16.158,73 eur, na zmluvné úroky 8.688,73 eur, na úroky z omeškania 104,10 eur a na poplatky 1964,69 eur. Z karty klienta ohľadom platieb I.. C. v ČSOB, a.s. súd zistil, že uplatnený zmluvný úrok 479,10 eur (predpísané splatné zmluvné úroky boli celkovo 9.167,99 eur - zaplatená suma na úrokoch 8.688,99 eur) je vypočítaný za obdobie od 17.6.2008 do 17.3.2014, pričom od 16.5.2008 do 16.5.2011 sa počítalo s úrokom 5,73 % a od 17.5.2011 do 17.3.2014 s úrokom 5,19% (presný rozpis sa nachádza v tabuľke klienta na čl. 25 spojeného spisu sp. zn. 2Csp/63/2017a súd kontrolným numerickým výpočtom zistil, že ide o totožné sumy ako sú už vyššie uvádzané: 9.167,99 eur - 8.688,99 eur).

76. Okrem už vyššie citovaných právnych ustanovení účinných v čase uzatvorenia zmlúv uzavretých zmluvnými stranami (ods. 16. až 41 odôvodnenia tohto rozsudku) súd v súvislosti s žalobou ČSOB, a.s. uvádza ešte aj nasledovné ustanovenia:

Podľa § 501 ods.2 cit. zákona, ak zmluva určuje, že úver možno použiť iba na určitý účel, môže veriteľ obmedziť poskytnutie peňažných prostriedkov iba na plnenie záväzkov dlžníka prevzatých v súvislosti s týmto účelom.

Podľa § 502 ods.1 cit. zákona, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úrok nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré

poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednanú úroky vyššie, než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

Podľa § 503 ods.1 cit. zákona, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods.2 cit. zákona, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

77. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci žalobcu ČSOB, a.s. o zaplatenie sumy vyvodil súd právny záver, že žaloba bola podaná v časti dôvodne. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 30.5.2008 Zmluvu o poskytnutí hypotekárneho úveru za účelom kúpy nehnuteľnosti, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti bolo zriadené záložné právo k nehnuteľnosti. Keďže žalovaný ani na výzvu veriteľa dlžnú sumu neuhradil, tak žalobca vyhlásil splatnosť úveru k 17.3.2014. Žalovaný neuhradil celkovú bankou požadovanú sumu 17.726,64 eur s príslušenstvom 28.3.2014, preto bol žalovaný upovedomený o začiatku výkonu záložného práva. Žalovaný dražobnej spoločnosti nehnuteľnosť na ohliadku nespřístupnil, a cez návrh na neodkladné opatrenie sa domohol uloženia povinnosti pre ČSOB, a.s. zdržať sa záložného práva. Žalovaný I.. C. naďalej býva v tej istej nehnuteľnosti, ktorú kúpil po uzavretí zmluvy o hypotekárnom úvere s ČSOB, a.s. Žaloba bola podaná dôvodne v časti sumy doposiaľ neuhradenej istiny úveru 17.035,19 eur (čerpaná suma 33.193,92 eur = suma zaplatená a započítaná na istinu 16.158,73 eur) s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 17.035,19 eur od 18.3.2014 do zaplatenia, neuhradených zmluvných úrokov z úveru vo výške 479,10 eur s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 479,10 eur od 18.3.2014 do zaplatenia a v tejto časti žalobe aj vyhovel. Súd priznal žalobcovi ČSOB, a.s. úrok z omeškania z istiny i zmluvne dohodnutého úroku (predstavujúceho odplatu za poskytnutie úveru) od dňa 18.3.2014, lebo k 17.3.2014 došlo k zosplateniu úveru a to v zákonnej výške 8,25 % platnej od 17.3.2014. Súd priznal úrok z omeškania 8,25 % ročne z dôvodu, že v prvý deň omeškania (18.3.2014) bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,25 %, a preto žalobcovi ČSOB, a.s. patrí úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne z priznanej sumy .

78. Súd po podriadení zmluvy o poskytnutí hypotekárneho úveru súdnej kontrole (vzhľadom aj na všetky vyjadrenia I.. C.) zamietol žalobu žalobcu ČSOB, a.s. v časti: 1. zmluvného úroku 5,19 % ročne zo sumy 17.035,19 eur účtovaného od 18.3.2014 do zaplatenia, 2. zákonného úroku z omeškania 18,20 eur (účtovaného za obdobie 16.5.2008 do 17.3.2014), 3. nákladov dražby 309,70 eur a, a to z nasledujúcich dôvodov:

78.1. Na základe riadneho a včasného nesplácania mesačných splátok veriteľovi ČSOB, a.s. vznikol I.. C. na istine dlh, ktorý doposiaľ nevrátil žalobcovi spolu s dojednaným úrokom vyčísleným ku dňu zosplatenia úveru. Uplatnený riadny úrok vo výške 5,19 % ročne z istiny úveru 17.035,19 eur od 18.3.2014 (deň nasledujúci po zosplatení) do zaplatenia a to aj keď bol nižší než v zmluve dohodnutá výška 5,73 % ročne na základe zmluvy o hypotekárnom úvere súd nepovažoval za dôvodný. Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dojednanú dobu. Využitím práva predčasného zosplatenia úveru zo strany veriteľa dochádza k zmene obsahu záväzku, dlžník/spotrebiteľ stráca výhodu splátok a poskytnuté prostriedky už nemá právo užívať po dobu pôvodne dohodnutú, ale musí ich okamžite vrátiť veriteľovi, čím sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť veriteľovi namiesto úrokov z úveru, úroky z omeškania z dlžnej sumy úveru. Právo na riadny úrok z úveru má žalobca do zosplatenia istiny úveru (t.j. do 17.3.2014) a následne má žalobca ako veriteľ právo už iba na úrok z omeškania. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 6Co 190/2014 zo dňa 30.6.2015 uzavrel, že ak v dôsledku predčasného zosplatenia úveru nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Rovnako Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012 vyhodnotil v obdobnej posudzovanej veci ako ústavne konformný taký výklad príslušných právnych predpisov v rozhodnutiach okresného a krajského súdu, v zmysle ktorého v prípade, že veriteľ pristúpi k tzv. zosplateniu úveru,

nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru, a teda veriteľ má právo na riadne úroky z úveru len do zosplatenia úveru. Z týchto dôvodov súd žalobcovi úrok z úveru za obdobie po zosplatení úveru 17.3.2014 nepriznal. Priznal mu úrok za obdobie od 17.6.2008, kedy sa žalovaný I.. C. dostal do omeškania do 17.3.2014 v celkovej sume 479,10 eur (presný spôsob výpočtu je uvedený ods. 75 odôvodnenia tohto rozsudku). Z týchto istých argumentačných dôvodov uvádzaných v tomto odseku súd zamietol žalobcom uplatnený nárok aj na úroky z omeškania vo výške 18,2 eur počítaných za obdobie do zosplatenia úveru .

78.2. Aplikačná prax súdov sa otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky a teda popri úrokoch z omeškania či iných sankciách už zaoberala. (uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98). V rozsudkoch súdov sa zmluvné dojednanie povinnosti platiť úroky popri úrokoch z omeškania označilo za obchádzanie zákonného pravidla zakotveného v § 517 ods.2 OZ o administratívnom strope úrokov z omeškania (napr. rozsudok KS v Prešove vo veci 6Co 182/2011). Nemali by byť pochybnosti, že za úver možno dohodnúť úroky a že možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie).Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu(do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený po splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné(napr. zmluvná pokuta). Uvedenej ponuky zákona (dispozície) sa evidentne dotýka dohoda o úrokoch po splatnosti popri ďalších úrokoch za omeškание a ďalších sankciách. Ak evidentne táto dohodnutá konštrukcia indikuje neprimeraný nárast dlhu, zákonite sa natíska otázka povinnosti vykonania súdnej kontroly prijateľnosti takejto dohody (úrokov popri úrokoch z omeškania a ďalších sankciách).

78.3. Osobitne sa súd vyporiadal s nárokom ČSOB, a.s. na zaplatenie sumy 309,70 eur titulom náhrady skutočných nákladov dražby, ktoré mali vzniknúť dražobnej spoločnosti, lebo I.. C. namietal záložné právo a dražbu v rámci vyjadrení v tomto konaní ale hlavne v rámci konania (sp. zn. 7C/353/2015) ohľadom jeho návrhu na vydanie predbežného opatrenia v súvislosti s výkonom záložného práva (súd odkazuje na ods. 5.1. odôvodnenia rozsudku pojednávajúci o predbežnom opatrení). Vyjadrením ČSOB, a.s. mal súd preukázané, že nemal s I.. C. dohodnutú konkrétnu dražobnú spoločnosť, banka má rámcové zmluvy s dražobnými spoločnosťami a dražby im zadeľuje podľa určitého princípu. Na preukázanie nároku ČSOB, a.s. doložil súdu faktúru dražobnej spoločnosti na sumu 309,70 eur (jej obsah je vymedzený už v ods. 10.10. odôvodnenia tohto rozsudku). Z obsahu predmetnej faktúry súdu nevyplyvajú žiadne konkrétne rozpísané náklady, na ktoré sa viaže suma 309,70 eur a keďže žalobca ani nepredložil listiny preukazujúce náklady dražby ním prezentované ako „skutočné“, súd aj v tejto časti žalobu zamietol. Súd sa primárne vyporiadal z textom zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti z 17.6.2008 (jej obsah je presne uvádzaný vyššie v ods. 10.5. odôvodnenia tohto rozsudku). Vychádzajúc z obsahu čl. VI. ods. 2 súdu vyplýva, že predmetný text je písaný v prefabrikovanej vopred predtlačenej forme, pričom nie je ani len zvýraznený text ohľadom toho, že záložca splnomocňuje záložného veriteľa sekundárne na uskutočnenie predaja nehnuteľnosti cez iný odborný subjekt, ktorý nie je vôbec špecifikovaný a ani nie je daná možnosť záložcovi výberu z viacerých subjektov. Z toho súdu vychádza, že predmetné splnomocnenie nie je výsledkom individuálnej dohody zmluvných strán a preto ho hodnotí ako neplatné.

79. Súd nepripustil vykonanie dôkazov navrhnutých žalobcom I. C. a to vypočutie zamestnanca ČSOB a.s. pána H. z dôvodu, že súd mal objektívne preukázané, aké všetky listiny (zmluvy, žiadosti) I.. C. v ČSOB, a.s. podpisoval a z obsahom listín sa súd oboznámil. Z obsahu a dátumov zmlúv mal súd preukázané, že je tu časová súvislosť medzi žiadosťou I.. C. o úver a zmluvou o otvorení bežného účtu a podporne vzhľadom na obsah zmluvy o hypotekárnom úvere (z bežného účtu sa má úver splácať), súd dospel k záveru že podmienkou na čerpanie úveru bolo zriadeného bežného účtu. Súd zastáva názor, že pracovník ČSOB, a.s. pán H. sa mal vyjadriť k okolnosti a súvislosti medzi uzatvorením oboch zmlúv, pričom súd sa s tým vyporiadal aj bez jeho výsluchu. Preto si súd vyhodnotil, že výsluch p. H. by bol nevhodný. Návrh I.. C. ako žalobcu na vykonanie dokazovania ustanovením znalca z odvetvia financie a bankovníctva za účelom vyhotovenia znaleckého posudku súd taktiež nepripustil z dôvodu, že jednak I.. C. súdu konkrétne v súvislosti s jeho konkrétnym prípadom (súvisiace ale s jeho záväzkovo - právnym vzťahom z ČSOB, a.s.) nešpecifikoval, na čo konkrétne by mal znalec odpovedať a čo by mal

v jeho veci konkrétne ozrejmiť a súd sám nehodnotí navrhnutý dôkaz za taký dôkaz, ktorý by pre svoje rozhodnutie v tomto konaní potreboval. Súd akceptuje postavenie I.. C. v jeho žalobe voči ČSOB, a. s. ako spotrebiteľa, slabšej strany, ale je neprípustné aby súd ex offo produkoval na jeho obranu dôkazy. Je potrebné si uvedomiť, že ústavou garantované práva, právo na spravodlivý proces a právo na právnu istotu musia byť garantované obom stranám sporu. Súd dáva do pozornosti, že akceptuje postavenie spotrebiteľa ako slabšej strany ale prihliadajúc aj na charakter sporu zastáva názor, že bezbrehá ochrana spotrebiteľa (hoc aj v napomáhaní mu formuláciami prípadných ďalších dôkazov) je neprípustná.

80. Súd sa oboznámil aj s obsahom rozsudku Súdneho dvora C-429/05, na ktorý odkazuje I.. C. s jeho požiadavkou, aby súd suploval jeho právneho zástupcu a súd konštatuje, že takéto stanovisko súdny dvor v žiadnom odseku nezaujal.

81. Žalobca I.. C. žiadal v rámci svojej žaloby opakovane od žalovaného ČSOB, a.s. predložiť bilančnú knihu banky, po oboznámení sa s druhmi kníh od žalovaného žiadal už obchodnú knihu banky. Žalovaný sa dôvodne bránil tým, že nemá vedomosť akú knihu žalobca žiada, pojem bilančná kniha banky mu nie je známy a medzi iným ani nevie akého konkrétneho obdobia sa kniha má týkať. Dôkazom označeným ako „ bilančná kniha banky“ chcel I.. C. ukázať spôsobom zaúčtovania kreditu bankou, že mu neposkytla peniaze ale len vytvorila kredit a to až po podpise úverovej zmluvy . Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané (uvádzané už ods. 10.2. odôvodnenia tohto rozsudku), aké sumy a za akým účelom boli z hypotekárneho úveru financované jednotlivým subjektom a žiadny z subjektov neodstúpil od kúpnej zmluvy (pr. predávajúci nehnuteľnosť pre nevyplatenie kúpnej ceny). Tieto skutočnosti potom aj viedli súd k tomu, že nakoniec neakceptoval dôkaz navrhnutý žalobcom - žiadať od ČSOB, a.s. bilančnú (obchodnú) knihu banky.

82. Žalobca aj napriek svojej opakovanej požiadavke žiadosť na predloženie tohto dôkazu nešpecifikoval, preto súd vykonanie tohto dôkazu ani nezrealizoval majú na pamäti aj bankové tajomstvo banky. Žalobca I.. C.Č. žiadal v rámci svojej žaloby umožniť mu doložiť do spisu ako dôkaz hypotekárne listy v záložnej podobe, ktoré by mal predložiť žalovaný. Z vykonaného dokazovanie nebolo sporné, že ČSOB, a.s. úver kryl k 09/2008 emisiou hypotekárnych záložných listov G. a k 03/2018 emisiou G., ktoré emisie sú evidované Centrálny depozitár cenných papierov SR. Tiež žalobca I.. C. vo svojich vyjadreniach nepopieral , že je úver evidovaný bankou v registri hypoték. Na základe predmetných skutočností mal súd preukázaný skutkový stav pre rozhodnutie vo veci a vykonanie vyššie uvedeného dôkazu nebolo potrebné.

83. Záverom súd dodáva, že podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť výšku nesplateného úveru či výšku poplatkov, preto súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

84. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

85. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

86. Podľa § 263 ods. 1 C.s.p., ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

87. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 1 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. a posudzoval čistý úspech strán sporu. Žalobca I.. C. v svojej žalobe žiadal určiť neplatnosť právneho úkonu a zaplatiť mu sumu 24.000 eur, bol úspešný v sume 2.222,99 eur. Z toho vyplýva že pri tejto

jeho žalobe bol úspešnejším žalovaný ČSOB, a.s., ktorý si v jeho konaní trovy konania neuplatnil, preto mu ani nevznikli a súd mu ich ani nepriznal. Nepriznanie trov ČSOB, a.s. súd subsumoval do ods. V výroku o trovách tohto rozhodnutia. V žalobe podanej žalobcom ČSOB, a.s. žiadal zaplatiť celkovo sumu 17842,19 eur a súd mu priznal sumu 17514,29 eur (17.035,19 + 479,10), čo predstavuje čistý úspech 96 %. (Výpočet: ČSOB, a.s. v jeho žalobe bol úspešný 98,16 %, t.j. $17514,29 \times 100 : 17842,19$; žalovaný I.. C. mal úspech 1,83 %, t.j. $100 - 98,16$; čistý úspech žalobcu: $98,16 - 1,83 = 96,32$, zaokrúhlene 96 %).

88. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne o výške náhrady trov konania.

XX. I.. C. ako žalovaný v rámci odporu proti platobnému rozkazu vydanému v prospech žalobcu ČSOB, a.s. nesúhlasil s tým, aby bol zaviazaný zaplatiť náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatení súdneho poplatku za žalobu (pôvodne vedená pod sp. zn. 2Csp/63/2017), lebo je ako spotrebiteľ oslobodený od súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. I.. C. ako žalovaný sa odvolával na ustanovenie zákona o súdnych poplatkoch, ktoré v čase ním podaného odporu účinné nebolo (§ 4 ods. 2 písm. za) bolo účinné do 30.6.2016), avšak od 17.7.2016 je účinný totožný text avšak pod § 4 ods. 2 písm. u) citovaného zákona (Od poplatku sú oslobodení: za) spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu. 4aa)). Z predmetného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že oslobodenie sa týka subjektu so statusom spotrebiteľa len v prípade ak sa „domáha ochrany“, čo je potrebné teleologicky vyložiť, že je v pozícii žalobcu. Vo veci v ktorej ČSOB, a.s. žaluje o zaplatenie sumy I.. C., ktorý ako žalovaný podáva odpor, sa dôvodne ČSOB, a.s. ako žalobca domáha aj zaplatenia náhrady za súdny poplatok za žalobu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).